

**VYSOKÁ ŠKOLA EVROPSKÝCH A REGIONÁLNÍCH
STUDIÍ, Z. Ú., ČESKÉ BUDĚJOVICE**

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

**OHLEDÁNÍ MÍSTA ČINU A KRIMINALISTICKÁ
DOKUMENTACE**

Autor práce: Michal Reiner, DiS.
Studijní obor: Bezpečnostně právní činnost ve veřejné správě
Forma studia: Kombinovaná
Vedoucí práce: Mgr. Bc. Josef Kříha
Katedra: Katedra právních oborů a bezpečnostních studií

VYSOKÁ ŠKOLA EVROPSKÝCH A REGIONÁLNÍCH STUDIÍ, z.ú.
Žižkova 6, 370 01 České Budějovice

ZADÁNÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Jméno a příjmení studenta: Michal Reiner
Studijní program: Bezpečnostně právní činnost
Studijní obor: Bezpečnostně právní činnost ve veřejné správě
Forma studia: Kombinovaná
Místo studia: Příbram

Název bakalářské práce: Ohledání místa činu a kriminalistická dokumentace

Název bakalářské práce v anglickém jazyce: Crime scene investigation and criminalistic documentation

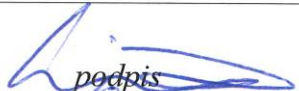

Katedra: Katedra právních oborů a bezpečnostních studií

Vedoucí bakalářské práce: Mgr. Bc. Josef Kříha

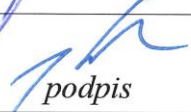

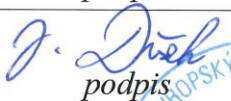
Datum zadání bakalářské práce: říjen 2018

CÍL BAKALÁŘSKÉ PRÁCE:

Cílem teoretické části je reflektování základního pojmosloví a východisek zkoumané odborné tématické oblasti ohledání místa činu, v intencích kriminalisticko-technických a taktických konsekvencí, včetně specifického popsání způsobů dokumentace místa činu a kriminalistických stop. Empirická část je zaměřena na indukci zvláštností a chyb při ohledání místa činu a modelaci vzorového protokolu o ohledání místa činu se všemi náležitostmi, který bude odrazem poznatků získaných analýzou a syntézou zkoumané oblasti.

Student: Michal Reiner, DiS.	25.10.2019 datum	 podpis
Vedoucí práce: Mgr. Bc. Josef Kříha	25.10.2019 datum	 podpis

Schvaluji zadání bakalářské práce:

Vedoucí katedry: doc. JUDr. Roman Svatoš, Ph.D.	11.11.18 datum	 podpis
Prorektorka pro studium a vnitřní záležitosti: RNDr. Růžena Ferebauerová	12.11.18 datum	 podpis
Pověřený rektor: doc. Ing. Jiří Dušek, Ph.D.	13.11.2018 datum	 podpis

Prohlašuji, že jsem bakalářskou práci vypracoval samostatně, na základě vlastních zjištění a s použitím odborné literatury a materiálů uvedených v seznamu použitých zdrojů.

Prohlašuji, že v souladu s § 47b zákona č. 111/1998 Sb. v platném znění souhlasím se zveřejněním své bakalářské práce v elektronické podobě ve veřejně přístupné části infodisku VŠERS, a to se zachováním mého autorského práva k odevzdanému textu této kvalifikační práce. Souhlasím dále s tím, aby toutéž cestou byly v souladu s uvedeným ustanovením zákona č. 111/1998 Sb. zveřejněny posudky vedoucího a oponentů práce i záznam o průběhu a výsledku obhajoby kvalifikační práce. Rovněž souhlasím s porovnáním textu mé kvalifikační práce systémem na odhalování plagiátů.

.....

Děkuji vedoucímu bakalářské práce Mgr. Bc. Josefu Kříhovi za cenné rady, připomínky a metodické vedení práce.

ABSTRAKT

REINER, M. *Ohledání místa činu a kriminalistická dokumentace : bakalářská práce*. České Budějovice : Vysoká škola evropských a regionálních studií, 2020. 60 s.
Vedoucí bakalářské práce : Mgr. Bc. Josef Kříha

Klíčová slova: Ohledání místa činu, kriminalistická dokumentace, kriminalistická stopa, protokol, topografie

Věcná část bakalářské práce (dále jen „práce“) formou analyticko-syntetizujícího postihu zkoumá jednotlivé oblasti problematiky ohledání místa činu, poskytuje komplexní pohled na základní pojmosloví a subjekty ohledání místa činu, a demonstruje kriminalisticko-technické a taktické postupy, metody a zásady, užívané během provádění ohledání místa činu a při tvorbě kriminalistické dokumentace.

Za využití takto získaných poznatků práce indukuje stavy, které je možné označit za zvláštnosti a chyby, ke kterým při realizaci ohledání místa činu a tvorbě kriminalistické dokumentace z pohledu kriminalisticko-technické a taktické činnosti věcně příslušných policejních orgánů může docházet.

Práce ve formě modelu poskytuje vzorový příklad protokolu o ohledání místa činu, který je odrazem poznatků získaných analýzou a syntézou zkoumané oblasti.

ABSTRACT

REINER, M. *Crime scene investigation and criminalistic documentation : Bachelor thesis*. České Budějovice : The College of European and Regional Studies, 2020. 60 p. Supervisor : Mgr. Bc. Josef Kříha

Key words: crime scene investigation, criminalistic documentation, criminalistic trace, criminalistic evidence, protocol, topography

The factual part of bachelor thesis (hereinafter referred to as „thesis“) in the form of analytical-synthetical point of view examines the individual areas of the crime scene investigation problematics, provides a comprehensive view to the basic terminology and crime scene investigation subjects, and demonstrates criminalistic-technical and tactical procedures, methods and principles, used during processing the crime scene investigation and creating the forensic documentation.

Using this knowledge the thesis indicates conditions, that can be described as peculiarities and mistakes, that can occur within realization of the crime scene investigation and creation of the forensic documentation, in order to perspective of criminalistic-technical and tactical activity of eternally competent police authorities.

The thesis in the form of a model provides a sample of exemplary crime scene investigation protocol, which reflects the findings acquired by the analysis and synthesis of the area of interest.

OBSAH

Úvod.....	9
Cíl a metodika bakalářské práce	10
1. Základní pojmosloví a východiska	11
1.1 Ohledání	11
1.2 Místo činu	12
1.3 Kriminalistická stopa	13
1.3.1 Materiální stopa.....	14
1.3.2 Paměťová stopa	14
2. Ohledání místa činu	16
2.1 Prvotní úkony na místě činu.....	17
2.2 Zásady ohledání místa činu	18
2.2.1 Základní zásady ohledání místa činu	18
2.2.2 Obecné zásady ohledání místa činu	22
2.3 Subjekty ohledání.....	23
2.3.1 Policejní orgán	23
2.3.2 Státní zástupce.....	23
2.3.3 Soud	24
2.3.4 Jiné osoby.....	24
2.4 Stadia ohledání místa činu	24
2.4.1 Příprava k ohledání místa činu	25
2.4.2 Předběžné ohledání místa činu.....	25
2.4.3 Detailní ohledání místa činu.....	26
2.4.4 Závěr ohledání.....	26
2.5 Vyhledání a zajištění kriminalistických stop a věcných důkazů.....	27
2.5.1 Způsoby využívané při ohledání	27
2.5.2 Zajištění stop a důkazů „in natura“	29

2.5.3 Zajištění stop v podobě substitutu.....	30
2.5.4 Viditelné stopy a věcné důkazy.....	30
2.5.5 Neviditelné (latentní) stopy.....	31
3. Kriminalistická dokumentace ohledání	33
3.1 Protokol o ohledání	34
3.2 Kriminalistická fotografie a videozáznam	36
3.2.1 Kriminalistická fotografie	36
3.2.2 Videozáznam.....	38
3.3 Kriminalistická topografie	39
3.3.1 Náčrtek	39
3.3.2 Plánek.....	40
3.3.3 Schéma	41
4. Empirická část.....	42
4.1 Negativní okolnosti	43
4.2 Chybovost při uplatnění zásad, postupů a metod při ohledání.....	44
4.3 Chybovost v kriminalistické dokumentaci.....	45
4.4 Obecné důvody vzniku chyb v rámci ohledání místa činu	47
Závěr.....	53
Seznam použité literatury.....	54
Seznam grafů	57
Seznam příloh	57
Příloha č. 1	I

Úvod

Ohledání místa činu a jeho dokumentace je možné považovat za jednu z nejdůležitějších úkonů praktické kriminalistiky a trestního práva. Jejich účelem je zodpovězení základních kriminalistických otázek týkajících se prověřovaných kriminalisticky relevantních událostí. Jejich správným provedením jsou získány důkazy prostředky a informace důležité pro trestní řízení, které mohou vést k objasnění prověřovaných událostí a ustanovení jejich pachatelů.

Uvedená oblast je svým charakterem problematikou rozsáhlou, a je částečně legislativně vázána, zejména s ohledem na nutnost zachování legislativních náležitostí jednotlivých úkonů s cílem možnosti jejich využití v trestním řízení jakožto nenapadnutelných důkazních prostředků. Právní normy vztažené k dané oblasti jsou dále rozvíjeny pomocí závazných prováděcích předpisů.

Legislativní vázanost zkoumané oblasti však není absolutní, a zejména její kriminalisticko-technická část prochází z časového hlediska nutným vývojem. Příčinou tohoto vývoje je modernizace technických prostředků, které jsou při provádění ohledání místa činu a tvorbě kriminalistické dokumentace využívány, a které přímo souvisejí s rozšířením možností poznání, kterého je za pomoci těchto prostředků možné dosáhnout.

Současný stav poznání v dané oblasti je zejména v posledních dvou dekadách předmětem četné literatury ve formě, která zpravidla vychází z poznatků získaných obecnou praxí a jejíž autoři jsou povětšinou osobami s náležitými a dlouhodobými zkušenostmi v daném oboru.

Cíl a metodika bakalářské práce

Objektem zkoumání jsou specifické kriminalisticko-technické a taktické úkony, jejichž průběh a výsledky jsou zachyceny uceleným komplexním materiálem ve formě kriminalistické dokumentace. Zdroje zabývající se zkoumanou oblastí poskytují rozsáhlý teoretický základ, který je výsledkem shrnutí praktických poznatků jednotlivých autorů.

Pojetí práce je teoreticko-empirické s cílem vytvoření vlastních závěrů, které řeší konkrétní problémy z praxe. Volba zkoumaného tématu práce byla determinována na základě praktické existence nedostatků a chyb v oblasti výzkumu.

V teoretické části práce je formou analýzy a syntézy zkoumaná oblast přehledně klasifikována na jednotlivé části, jejichž cílem je vysvětlení základních pojmů z oblasti ohledání místa činu, vymezení postupů a zásad dodržovaných při ohledání místa činu a popsání způsobů dokumentace místa činu a kriminalistických stop.

Cílem empirické části práce je indukce stavů, které je možné označit za zvláštnosti, které se při ohledání místa činu vyskytují, a dále chyb činěných v souvislosti s prováděním vlastního ohledání místa činu a při tvorbě kriminalistické dokumentace. Uvedené stavy jsou indukovány z hlediska přímé kriminalisticko-technické a taktické činnosti věcně příslušných policejních orgánů a dále s ohledem na existující obecné okolnosti jejich vzniku. Indukované stavy jsou z části výsledkem komparace informací získaných z využitých zdrojů s vlastními praktickými postřehy v dané oblasti.

Přílohou empirické části práce je vzorový příklad protokolu o ohledání místa činu dle aplikace ustanovení § 113 zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „trestní řád“), se všemi jeho náležitostmi, jehož cílem bude praktické využití poznatků získaných analýzou a syntézou dané oblasti.

1. Základní pojmosloví a východiska

V rámci problematiky ohledání místa činu je nutné vymezení a porozumění několika základním pojmům, ke kterým se vztahuje veškerá činnost orgánů činných v trestním řízení při prověřování a vyšetřování trestných činů.

Mezi tyto pojmy řadíme mimo jiné pojmy zcela zásadní, jako jsou ohledání, místo činu a kriminalistická stopa.

Ohledání místa činu není vymezeno pouze trestním řádem. Oprávnění k provádění ohledání místa přestupku a věcí majících vztah ke spáchanému přestupku, stejně jako míst jiných událostí spadajících do věcné příslušnosti policejních orgánů a vztažených k zajišťování stop, je zakotveno dalšími subsidiárními zákony. V případě Policie České republiky se jedná o ustanovení § 64 odst. 2 zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky (dále jen „zákon o policii“).¹

Metody a postupy využívané při ohledání jsou v zásadě totožné, rozdílem jsou pouze využívaná zákonná oprávnění.

1.1 Ohledání

Ohledání je specifická kriminalisticko-technická metoda. Ustanovením § 113 trestního řádu je účel ohledání vymezen ve znění „*Ohledání se koná, mají-li být přímým pozorováním objasněny skutečnosti důležité pro trestní řízení*“.² Pokud je ohledání provedeno v rámci trestního řízení, jedná se o samostatný procesní úkon, který může být na rozdíl od většiny ostatních úkonů vykonán ještě před zahájením trestního stíhání, jelikož se jedná o neodkladný a neopakovatelný úkon, a za aplikace ustanovení § 158 odst. 3 písm. d) ve vztahu k ustanovení § 160 odst. 4 a § 89 odst. 2 trestního řádu platí jako řádný důkaz.³

Ohledáním orgány činné v trestním řízení na základě bezprostředního pozorování zjišťují, zkoumají, hodnotí a dokumentují materiální situaci nebo stav

¹ ČESKO. Zákon č. 273 ze dne 17. července 2008 o Policii České republiky v aktuálním znění. In Sbírká zákonů České republiky. 2008, částka 91, s. 4086-4116.

² ČESKO. Zákon č. 141 ze dne 29. listopadu 1961 o trestním řízení soudním (trestní řád) v aktuálním znění. In Sbírká zákonů České republiky. 1961, částka 66, s. 215-576.

³ ČESKO. Zákon č. 141 ze dne 29. listopadu 1961 o trestním řízení soudním (trestní řád) v aktuálním znění. In Sbírká zákonů České republiky. 1961, částka 66, s. 215-576.

objektů majících vztah k prověřované události za účelem jejich poznání a získání důkazu i dalších informací důležitých pro trestní řízení.⁴

Podstatu ohledání je tedy možné chápat jako metodu získávání informací o místě, způsobu, čase a pachateli trestného činu, jejímž cílem je zodpovězení základních kriminalistických otázek.

Jde o přímé, bezprostřední a cílevědomé pozorování s využitím všech smyslů, především vizuálního vnímání, a podle potřeby s využitím speciálních kriminalistických prostředků, které umožňuje seznámení se s prvky pozorované situace nebo stavem a vlastnostmi ohledávaných objektů, které vede k poznání a správnému hodnocení zjištěných skutečností.⁵

1.2 Místo činu

Pojem místa činu je vymezen v dvojitým pojetí. Toto pojetí je přímo vztaženo k hledisku trestně právnímu v užším slova smyslu, jako místo kde byl trestný čin spáchán, což má význam zejména při určení místní příslušnosti za aplikace ustanovení § 18 trestního řádu.

Z kriminalistického hlediska je místo činu v širším slova smyslu vymezeno jako místo, kde byl trestný čin spáchán, ale i místo, kde došlo k jakékoli kriminalisticky relevantní události nebo takové místo, které s místem takovéto události bezprostředně souvisí, tedy jakékoliv místo, kde se pachatel či jiné zúčastněné osoby pohybovali, zdržovali, či vykonávali činnosti související se spáchaným činem, a to v době před, při i po spáchání skutku.

Kriminalisticky relevantní událost je v praxi používaným a významově širším synonymem místa činu, jelikož se ohledání provádí i v případech, kdy není jasné, zda se jedná o trestný čin, kupříkladu v případech náhlých úmrtí, sebevražd, či požárů.

Místo činu tak představuje zobrazení následků určité kriminalisticky relevantní události a je vnější formou projevu obsahu této události.⁶

⁴ CHMELÍK, J. a kol. *Rukověť kriminalistiky*. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2005, s. 15.

⁵ VICHLENDÁ, M. *Kriminalistika – studijní opora* [online]. Karviná: Střední odborná škola ochrany osob a majetku s.r.o., 2011 [cit. 2020-01-10]. Dostupné z WWW: <<http://www.sosoom-zlin.cz/media/skripta/kriminalistika.pdf>>, s. 278.

⁶ VICHLENDÁ, M. *Kriminalistika – studijní opora* [online]. Karviná: Střední odborná škola ochrany osob a majetku s.r.o., 2011 [cit. 2020-01-10]. Dostupné z WWW: <<http://www.sosoom-zlin.cz/media/skripta/kriminalistika.pdf>>, s. 275.

Pro vyšetřování má toto širší pojetí místa činu význam z hlediska celkového pohledu na spáchaný čin, nalezení souvislostí a objasnění sledu činností pachatele.⁷

Místo činu je ve většině případů též výchozím bodem veškerého vyšetřování.

1.3 Kriminologická stopa

Kriminologická stopa jako pojem, je obecně vymezena jako změna v materiálním prostředí nebo ve vědomí člověka, která:

- příčinně, místně a časově souvisí s vyšetřovanou událostí,
- nese kriminologicky či trestněprávně relevantní informace,
- je zjistitelná, zajištělná a využitelná za pomoci dostupných vědeckotechnických a trestněprávních prostředků, metod a postupů,

a která zákonitě vzniká na (v) hmotných nosičích nebo ve vědomí člověka, a je významná vzhledem ke svému informačnímu obsahu vypovídajícímu o vyšetřované události, zejména o pachateli, jím použitých nástrojích, zbraních a dalších skutečnostech.⁸

Vznik kriminologických stop je obecně vysvětlen teorií vzájemného působení ve znění „*Při vzájemném současném působení dvou nebo více objektů, dochází ke vzájemnému předávání informací o působení jednotlivých objektů a o jejich vlastnostech*“.⁹

Kriminologické stopy se dělí dle způsobu jejich vzniku do dvou základních skupin, a to na stopy v materiálním prostředí (stopa materiální), a na stopy vznikající ve vědomí člověka (stopa paměťová).¹⁰

Obě tyto skupiny vznikají na základě teorie vzájemného působení.

⁷ CHMELÍK, J. *Místo činu a znalecké dokazování*. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2005, s. 14.

⁸ HLAVÁČEK, J., PROTIVINSKÝ, M., a kol. *Praktická kriminologie*. Praha: Kriminologický ústav Praha Policie České republiky, 2006, s. 9.

⁹ MUSIL, J. a kol. *Kriminologie*. Vybrané problémy teorie a metodologie. Praha: Policejní akademie České republiky, 2001, s. 53.

¹⁰ MUSIL, J., KONRÁD, Z., SUCHÁNEK, J. *Kriminologie*. 2. vyd. Praha: C. H. Beck, 2004, s. 81.

1.3.1 Materiální stopa

Materiální stopy v kriminalistickém pojetí jsou veškeré stopy vytvořené mimo lidské vědomí.

Materiální stopy se dělí podle druhu informace, kterou obsahují. Základní dělení je vymezeno čtyřmi základními skupinami: ¹¹

- s informací o vnějších vlastnostech objektu
- s informací o vnitřních vlastnostech objektu
- s informací o funkčních a pohybových vlastnostech objektu
- stopy obsahující jinou informaci (například stopu sdruženou, prostorovou, účetní, počítačovou atd.).

Dalším způsobem dělení materiálních kriminalistických stop je hledisko jejich viditelnosti do dvou skupin:

- kriminalistická stopa viditelné
- kriminalistické stopy neviditelné (tzv. latentní).

1.3.2 Paměťová stopa

Paměťová kriminalistická stopa je utvářena změnou v lidském vědomí. Tato změna v lidském vědomí je reakcí na působení vnějších podnětů přijímaných a zpracovávaných pomocí lidských smyslových orgánů.

Proces vytvoření a zániku paměťových stop prochází celkem čtyřmi postupnými fázemi. Jedná se o fáze:

- vštípení paměťové stopy
- uchování paměťové stopy
- vybavení paměťové stopy
- zapomínání paměťové stopy.

¹¹ PROTIVINSKÝ, M., KLVAŇA, K. *Základy kriminalistiky*. 2. vyd. Praha: Armex, 2007, s. 15-17.

Pro získání kriminalisticky relevantní informace je z kriminalistického hlediska nejvýznamnější fází fáze vybavení paměťové stopy.¹²

Fáze zapomínání paměťové stopy odráží proces, při kterém dochází k degradaci kvality získávaných kriminalisticky relevantních informací. S nárůstem časové prodlevy od fáze vstípení paměťové stopy do fáze vybavení paměťové stopy klesá úměrně kvalita získaných informací. Člověk ve svém vědomí s postupujícím časem uchovává méně podrobností, které se týkají jím vnímané situace nebo objektu.

Ke zkreslení již vzniklé paměťové stopy uchovávané ve vědomí člověka může dojít na základě nových postupných prožitků. Obecně k takovému zkreslení dochází kupříkladu při účasti více osob u kriminalisticky relevantních událostí, které mezi sebou poté subjektivně vnímanou situaci vzájemně sdílejí, kdy dochází ke vzájemnému přenosu subjektivního vjemu události do vlastní uchovávané paměťové stopy a tím k její změně.

¹² ČÍRTKOVÁ, L., PORADA, V. Paměťové stopy v kriminalistické teorii a forenzně psychologických aplikacích. In *Soudní inženýrství* [online]. Brno: Akademické nakladatelství CERM ve spolupráci s Ústavem soudního inženýrství Vysokého učení technického v Brně, 2005 [cit. 2020-02-03]. Dostupné z WWW: <<http://www.sinz.cz/archiv/docs/si-2005-03-161-168.pdf>>, s. 161-162.

2. Ohledání místa činu

Ohledání místa činu nespočívá pouze v naplnění pojmových znaků ohledání popsaných v úvodu této práce, ale obsahuje i další aspekty. Jedná se zejména o postupy a zásady, kterými lze dosáhnout účelu ohledání. Mezi tyto postupy a zásady se řadí různá měření, zkoumání objektů, experimentování a další úkony, včetně samotné dokumentace, postupu a výsledku ohledání.¹³ Tyto postupy a zásady jsou popisným předmětem mnohých učebních textů a odborné literatury.

Samotné ohledání místa činu není možné provádět pouze na základě zákonných ustanovení, které by byly pro dosažení účelu ohledání nedostatečné. Ohledání místa činu, subjekty ohledání, využívané metody, postupy a zásady, jsou v praxi upraveny též specializovanými interními akty řízení. Mezi tyto interní akty se řadí zejména:

- Pokyn policejního prezidenta č. 100/2018, o kriminalistickotechnické činnosti.
- Pokyn policejního prezidenta č. 103/2013, o plnění některých úkolů policejních orgánů Policie České republiky v trestním řízení.

Tyto pokyny byly vydány v souladu s trestním řádem, jsou určeny pouze pro služební účel a všichni policisté se jimi musí řídit. V případě jejich nedodržení hrozí vznik chyb provedených na místě činu, které mohou být neodstranitelné, a mohou mít negativní dopady na objasnění prověřovaného případu.

Samotné ohledání místa činu, tedy činnost na místě činu, je velmi složitým a důležitým úkonem v trestním řízení. Význam a nutnost jeho správného provedení jsou tedy nepopiratelné. Postup při ohledání místa činu lze rozdělit na několik etap, z nichž každá má svůj specifický cíl. Mezi tyto etapy se řadí příprava ohledání místa činu a vlastní stádia ohledání místa činu. Vlastní stádia ohledání místa činu se dále dělí na předběžné (statické) ohledání, detailní (dynamické) ohledání a závěr ohledání.¹⁴

Úkony, ke kterým na místě činu dochází v době před jeho ohledáním, nepovažujeme za etapu ohledání, ale za takzvané prvotní úkony na místě činu, které však mohou průběh vlastního ohledání místa činu výrazně ovlivnit.

¹³ STRAUS, J. a kol. *Kriminalistická taktika*. 2. vyd. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2008, s. 68-69.

¹⁴ HLAVÁČEK, J., PROTIVINSKÝ, M., a kol. *Praktická kriminalistika*. Praha: Kriminalistický ústav Praha Policie České republiky, 2006, s. 9-14.

2.1 Prvotní úkony na místě činu

Výčet prvotních a neodkladných úkonů na místě činu je přímo uveden v Pokynu policejního prezidenta č. 100/2018, o kriminalistickotechnické činnosti. Dle situace na místě činu nemusí být nutně tyto úkony provedeny všechny a žádnou normou není upraveno jejich závazné pořadí, nicméně jejich vykonání je ve většině případů vyžadováno přímo zákonem. Jedná se zejména o:

- Překažení probíhající trestné činnosti a zadržení pachatele na místě činu, či jeho pronásledování. Provedení těchto úkonů je přímo determinováno platnou legislativou, konkrétně ustanoveními § 10 zákona o policii a § 76 odst. 1 trestního řádu.¹⁵
- Poskytnutí první pomoci a zabezpečení lékařské pomoci zraněným osobám, případně zabezpečení jejich převozu do zdravotnického zařízení.
- Předběžná prohlídka místa činu a jeho uzávěra.
- Ochrana stop.
- Zabránění dalším škodlivým následkům.
- Pátrání po takzvané „horké stopě“.
- Zjištění totožnosti účastníků, poškozených a svědků události, a zajištění jejich setrvání do příjezdu osoby odpovědné za ohledání.
- Hlásná služba.

Provedení takovýchto úkonů lze považovat za neopomenutelné, a proto jsou ve značném rozsahu popsány nejen platnými právními předpisy a interními akty řízení, ale i odbornou literaturou. Jedná se o úkony prováděné zejména ze strany osob, které se jako první dostaví na místo činu a neprovádějí samotné ohledání. Při provádění veškerých uvedených úkonů je nutné v co nejvyšší možné míře dbát na v odborné literatuře neformálně vymezené zásady „oči a uši otevřené (střežit místo činu, pozorovat a poslouchat přítomné osoby a pozorovat jejich pohyb), ruce v kapsách¹⁶ (ničeho se nedotýkat a s ničím nemanipulovat, nevytvářet nové stopy, nepoškozovat stopy

¹⁵ ČESKO. Zákon č. 273 ze dne 17. července 2008 o Policii České republiky v aktuálním znění. In Sbíрка zákonů České republiky. 2008, částka 91, s. 4086-4116. a ČESKO. Zákon č. 141 ze dne 29. listopadu 1961 o trestním řízení soudním (trestní řád) v aktuálním znění. In Sbíрка zákonů České republiky. 1961, částka 66, s. 215-576.

¹⁶ CHMELÍK, J. *Místo činu a znalecké dokazování*. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2005, s. 45.

stávající), ústa zavřená (nekomentovat a nevyvozovat neopodstatněné závěry)“. Tyto zásady jsou přímo směřovány k zamezení ztížení či zmaření vlastního ohledání místa činu. Uvedené zásady je samozřejmě možné v různé míře porušit z hlediska nutnosti řádného vykonání uvedených prvotních úkonů, nicméně v případě porušení těchto zásad je též nutné učinit veškerá potřebná opatření, kterými bude zamezeno ztížení či zmaření vlastního ohledání. Jako zcela zásadní opatření je možné uvést zejména důsledné popsání veškeré činnosti osob, které se na místo činu dostavily jako první osobě, která bude následně zodpovídat za vlastní provedení ohledání.

2.2 Zásady ohledání místa činu

S ohledáním místa činu jakožto samostatným úkonem v trestním právu, úzce souvisí kriminalisticko-technická, kriminalisticko-taktická a expertizní činnost v pojetí samostatných vědních oborů. Ohledání místa činu provedené s důrazem na co nejvyšší míru dosaženého poznání prověřovaných kriminalisticky relevantních událostí je zdrojem informací, ke kterému neexistuje substitut. Od důkladně provedeného ohledání se odvíjí další možnosti pro prověřování kriminalisticky relevantních událostí. Zásady ohledání místa činu, které je nutné v tomto ohledu dodržet, tak lze dělit na základní (specifické) a obecné. Tyto zásady musí být dodrženy kumulativně.

2.2.1 Základní zásady ohledání místa činu

Za základní zásady ohledání místa činu se považují: ¹⁷

- **Řízení ohledání jediným odpovědným vedoucím**

Tato zásada je úzce vázána na požadavek minimalizace chaotického jednání na místě činu a k zamezení provádění nekompetentních úkonů na místě činu.

Na úkonech prováděných na místě činu při jeho ohledání, se v zásadě podílí větší počet osob, které na základě vlastní odbornosti provádějí různé činnosti, mnohdy s vysokou mírou specializace. Tyto úkony proto musí být konkrétní k tomu pověřenou osobou koordinovány tak, aby na sebe přímo navazovaly a vzájemně se doplňovaly.

¹⁷ HLAVÁČEK, J., PROTIVINSKÝ, M., a kol. *Praktická kriminalistika*. Praha: Kriminalistický ústav Praha Policie České republiky, 2006, s. 12.

Odpovědný vedoucí pověřený řízením ohledání místa činu by neměl být osobou s úzkou specializací, provádějící některý ze specifických úkonů ohledání. Úkony prováděné těmito osobami jsou totiž specifické natolik, že není možné stejné osoby pověřit také řízením ohledání místa činu a dohledem na ostatní prováděné úkony.

Všechny osoby účastníci se ohledání místa činu jsou vždy přímo podřízeny jedinému konkrétnímu odpovědnému vedoucímu za ohledání místa činu. Tato osoba zodpovídá za celkový průběh a výsledek ohledání místa činu. Ostatní osoby, které se na ohledání místa činu podílejí, jsou povinny řídit se jeho pokyny.¹⁸

Odpovědný vedoucí pověřený k řízení ohledání místa činu je označen pojmem „*policista odpovědný za ohledání*“. Tato osoba je vymezena čl. 2 písm. d) Pokynu policejního prezidenta č. 100/2018, o kriminalistickotechnické činnosti, ve znění „*Policista, který odpovídá za vyhledání, ohledání, zajištění a zadokumentování místa činu, věci a stop, s výjimkou kriminalistického technika, kriminalistického znalce, kriminalistického IT specialisty, pyrotechnika Pyrotechnické služby, psovoda a policejního potápěče, kteří plní při ohledání úkoly v rozsahu své působnosti (zpravidla se jedná o vedoucího výjezdové skupiny)*“.

V případě, kdy vstoupí vedoucí pracovník věcně a místně příslušného policejního orgánu nebo policejního orgánu na vyšší řídicí úrovni na místo probíhajícího ohledání a začne udílet pokyny k vlastnímu průběhu ohledání, stává se tento pracovník okamžikem, kdy začal pokyny udílet odpovědným vedoucím. Takováto skutečnost se společně s časovým údajem uvádí do protokolu o ohledání.¹⁹

Jediným vedoucím odpovědným za ohledání tak může být kterákoliv osoba, ke které může být s ohledem na věcnou a místní příslušnost vyvozena odpovědnost za provádění úkonů na místě ohledání. V obecné praxi je tak odpovědným vedoucím buďto policista místně a věcně příslušného policejního orgánu, vedoucího výjezdové skupiny, či nadřízený pracovník, který při ohledání začal udílet pokyny k vlastnímu průběhu ohledání.

- **Neodkladnost ohledání**

Zásada neodkladnosti ohledání, nazývaná též zásada bezprostřednosti ohledání, je přímo vázána k obecné teorii o vzniku a zániku stop. Teorie vzniku stop byla popsána

¹⁸ CHMELÍK, J. *Místo činu a znalecké dokazování*. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2005, s. 27.

¹⁹ NĚMEC, M. *Kriminalistická taktika pro policisty*. Praha: Eurounion, 2004, s. 113.

teorií vzájemného působení, kdy při vzájemném současném působení dvou nebo více objektů dochází ke vzájemnému předávání informací o působení jednotlivých objektů a o jejich vlastnostech.²⁰ Stopa však není neměnná a stejně jako v případě paměťových stop, i materiální stopy postupem času podléhají dalším změnám, degradaci, a nakonec i celkovému zániku. V tomto průběhu tkví negativní jev, který značně degenerativně a v končeném důsledku neodstranitelně působí na informační hodnotu získanou ze stop.

Průběh degenerace a zániku stop je v časovém horizontu závislý na vlastním charakteru stop a různých objektivních i subjektivních příčinách. Mezi objektivní příčiny se řadí kupříkladu trvalost stop a jejich ovlivnitelnost vnějšími vlivy. Objektivní příčinou je též fáze zapomínání v případě paměťových stop. Mezi subjektivní příčiny se řadí zejména úmyslné zničení stop osobou, která má na zničení stop zájem, neúmyslné zničení stop při neopatrném pohybu osob na místě činu, či nepřijetí vhodných opatření vedoucích k ochraně stop před objektivními vlivy. Tyto příčiny lze však včasným zvolením správného postupu či provedením určitého opatření ovlivnit.

Neodkladným provedením ohledání nelze tento negativní jev zcela eliminovat a do určité míry k jeho existenci dochází vždy. Je nutno vzít v potaz objektivní skutečnost, že vlastní ohledání je zpravidla prováděno s různým časovým odstupem až poté, co vyjde vlastní kriminalisticky relevantní událost najevo, či jsou již provedeny prvotní a neodkladné úkony. Neodkladným provedením ohledání lze však tento negativní jev eliminovat na co nejnižší únosnou míru. Obecně vzato splní ohledání svůj účel vždy, kdy je provedeno neodkladně, jelikož prodlužování doby mezi nastalou kriminalisticky relevantní událostí a ohledáním, má přímo úměrný dopad na snížení množství, informační hodnoty a aktuálnosti ohledáním získaných informací.

- **Neopakovatelnost ohledání**

Zásada neopakovatelnosti ohledání ve svém meritě předpokládá, že materiální stav a struktura místa činu se neustále mění k horšímu. V tomto meritě se zásada neopakovatelnosti podobá zásadě neodkladnosti a teorii zániku stop. O opakovaném ohledání hovoříme pouze v případě ohledání vztaženém k totožnému objektu ohledání, jako v případě prvotního ohledání. V případě opakovaného ohledání mnohdy dochází ke snížení informační hodnoty provedených úkonů.

²⁰ MUSIL, J. a kol. *Kriminalistika*. Vybrané problémy teorie a metodologie. Praha: Policejní akademie České republiky, 2001, s. 53.

Za ideální místo činu lze v teoretickém pojetí považovat místo činu ihned po jeho opuštění pachatelem, které ještě nebylo podrobno působení dalších vnějších vlivů. V ideálním případě by mělo být ohledání místa činu provedeno natolik důkladně, aby nemuselo být opakováno. Tohoto stavu lze dosáhnout přijetím různých opatření. Mezi taková opatření se řadí také přerušování ohledání do doby zajištění příznivějšího stavu či okolností pro ohledání, za současného zajištění dostatečné míry ochrany samotného místa činu, nebo podrobné vyčerpání případných svědků šetřených událostí k jejich průběhu před započítáním vlastního ohledání. Přerušování ohledání místa činu z objektivních příčin, za které je možné považovat například nepříznivé povětrnostní vlivy či nedostatečnou viditelnost, není považováno za opakování ohledání.

V případech kdy je nutné ohledání opakovat, hovoříme často o nedůslednosti či nezodpovědnosti při ohledání, tedy o subjektivním selhání majícím mnohdy negativní vliv na další řízení. V praxi však dochází k situacím, kdy je ohledání nutné z rozporu se zásadou neopakovatelnosti ohledání skutečně opakovat či doplnit. Jedná se zejména o situace, kdy vyjdou po provedení ohledání najevo nové skutečnosti, které lze potvrdit důkazem získaným opakováním či doplněním ohledání, což má na další řízení z trestněprávního hlediska vliv pozitivní.

- **Nezastupitelnost ohledání**

Ohledání místa činu je metodou, jejíž podstata spočívá v bezprostředním pozorování, zkoumání a poznávání faktů o prověřované události. Ohledání je tak považováno za nezastupitelné z důvodu, že jsou informace zjišťovány přímo a nikoliv zprostředkovaně. Tato skutečnost znamená, že ohledání nelze provést povrchně nebo jej zcela vynechat a nahradit jinými úkony trestního řízení.²¹

Získávání informací pomocí jiných úkonů trestního řízení je způsobem, kdy jsou získány informace zprostředkované, které mohou být z části subjektivně ovlivněny. Trestní řád jakožto norma upravující průběh trestního řízení v ustanovení § 89 odst. 2 stanoví, že *„Za důkaz může sloužit vše, co může přispět k objasnění věci, zejména výpovědi obviněného a svědků, znalecké posudky, věci a listiny důležité pro trestní řízení a ohledání. Každá ze stran může důkaz vyhledat, předložit nebo jeho provedení navrhnout. Skutečnost, že důkaz nevyhledal nebo nevyžádal orgán činný v trestním*

²¹ CHMELÍK, J. *Místo činu a znalecké dokazování*. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2005, s. 29.

*řízení, není důvodem k odmítnutí takového důkazu“*²², kdy je z tohoto ustanovení možné dovodit, že za důkaz se zejména vedle výpovědí, znaleckých posudků, věcí a listin, považují právě informace získané ohledáním. Informace získané ohledáním jsou tak obecně z trestněprávního i kriminalistického hlediska považovány za jedny z nejobektivnějších a ohledání tak nelze zastoupit.

2.2.2 Obecné zásady ohledání místa činu

Za obecné zásady ohledání místa činu se považují:²³

- **Objektivnost ohledání**

Ohledání musí být provedeno na základě platného zákona, kriminalistických zásad a doporučení. Cílem zásady objektivnosti ohledání je dosažení stavu, kdy jsou veškeré stopy z místa činu nejen řádně vyhledány, ale i řádně zajištěny a zadokumentovány.

- **Úplnost ohledání**

Aby bylo ohledání úplné, je nutné systematicky věnovat pozornost všemu, co se na místě činu a v jeho okolí nachází či může mít jakoukoliv souvislost s vyšetřovanou událostí. Cílem zásady úplnosti ohledání je dosažení stavu, kdy jej není nutné opakovat.

- **Aktivnost ohledání**

K ohledání se za pomoci vlastní iniciativy na místě činu přistupuje aktivně a takovým způsobem, kterým je docíleno zjištění veškerých možných informací k vyšetřovaným událostem a zajištění všech stop a důkazů nacházejících se na místě činu.

- **Rychlost ohledání**

K započetí ohledání dochází ihned po příjezdu na místo činu nebo dle možností s co nejkratší časovou prodlevou. Vždy je však nutné vyvarovat se zbrklosti při

²² ČESKO. Zákon č. 141 ze dne 29. listopadu 1961 o trestním řízení soudním (trestní řád) v aktuálním znění. In Sběrka zákonů České republiky. 1961, částka 66, s. 215-576.

²³ NĚMEC, M. *Kriminalistická taktika pro policisty*. Praha: Eurounion, 2004, s. 109.

ohledání, u které hrozí celkově negativní dopad na dosažené výsledky a informace získané ohledáním.

2.3 Subjekty ohledání

Subjekty ohledání jsou ustanovením § 12 odst. 1 trestního řádu souhrnně vymezeny jako orgány činné v trestním řízení, tedy soud, státní zástupce a policejní orgán.²⁴ Mezi subjekty ohledání můžeme řadit i jiné osoby, jako jsou znalci, civilní osoby, soudní lékař a techničtí odborníci.

2.3.1 Policejní orgán

V rámci kriminalistické činnosti jsou v oblasti ohledání za policejní orgány dle Pokynu policejního prezidenta č. 100/2018, o kriminalistickotechnické činnosti, považovány útvary Policie České republiky s jejich nižšími organizačními články a jednotliví příslušníci policie s oprávněním a povinností provádět objasňování v trestních věcech. Za policejní orgán nicméně není možné považovat pouze takto úzce vymezený okruh subjektů, jelikož trestní řád pojmem policejní orgán rozumí nejen útvary Policie České republiky, ale i dalších bezpečnostních sborů.

2.3.2 Státní zástupce

Státní zástupce se ohledání účastní pouze výjimečně. Jeho účast při ohledání místa činu je v některých případech přímo vyžadována. Jedná se o případy trestných činů spáchaných policisty, které řeší v první instanci krajský soud, ve kterých je účast státního zástupce při ohledání normativně upravena čl. 73 písm. f) pokynu obecné povahy nejvyšší státní zástupkyně České republiky č. 1 z roku 2008 o trestním řízení.²⁵

Státní zástupce je však ustanovením § 174 odst. 2 písm. c) trestního řádu oprávněn „*zúčastnit se provádění úkonů policejního orgánu, osobně provést jednotlivý*

²⁴ ČESKO. Zákon č. 141 ze dne 29. listopadu 1961 o trestním řízení soudním (trestní řád) v aktuálním znění. In Sběrka zákonů České republiky. 1961, částka 66, s. 215-576.

²⁵ VESECKÁ, R., JUDr. Nejvyšší státní zástupkyně ČR. *POKYN OBECNÉ POVAHY nejvyšší státní zástupkyně České republiky č.1 z roku 2008 o trestním řízení*. In Sběrka zákonů 1/2008 (ZA). 29.1.2008, částka 1/2008 [cit. 2020-02-05].

úkon nebo i celé vyšetřování“²⁶, z čehož vyplývá, že může sám provádět i ohledání, nicméně jeho obecným úkolem je dohled nad dodržováním právních postupů, a jeho přítomnost u ohledání tak není kromě uvedených případů povinná.

2.3.3 Soud

Fyzická účast soudu při ohledání je zcela výjimečná. Soud zastává při ohledání zejména účast formální, během posuzování žádostí policejního orgánu a státního zástupce, týkající se ohledání spojeného se zásahem do ústavně chráněných práv občanů, jako je domovní prohlídka, prohlídka jiných prostor a osobní prohlídka.

2.3.4 Jiné osoby

Mezi takovéto osoby se řadí zejména osoby, jejichž účast při ohledání je spojena s určitým speciálním požadavkem při průběhu ohledání. Nejčastěji se jedná o koronera, soudního lékaře či znalce, či jiného technického odborníka nebo konzultanta. Dalšími jinými osobami mohou být též případní svědci, poškození, podezřelí či nezúčastněná osoba. Jejich účast při ohledání je však nutné důkladně zvážit z důvodu možného vyvolání negativního důsledku na průběh a výsledek ohledání. Účast nezúčastněné osoby při ohledání není obligatorně stanovena, nicméně v obecné praxi dochází k situacím, kdy je její účast na ohledání nezbytná.

2.4 Stadia ohledání místa činu

Samotné ohledání místa činu má dvě základní stadia, kterými jsou předběžné (orientační) ohledání, nazývané též statické a detailní ohledání, nazývané též dynamické.²⁷ Ke stádiím vlastního ohledání je též nutné započít přípravu k ohledání a závěrečné ohledání.

²⁶ ČESKO. Zákon č. 141 ze dne 29. listopadu 1961 o trestním řízení soudním (trestní řád) v aktuálním znění. In Sběrka zákonů České republiky. 1961, částka 66, s. 215-576.

²⁷ HLAVÁČEK, J., PROTIVINSKÝ, M., a kol. *Praktická kriminalistika*. Praha: Kriminalistický ústav Praha Policie České republiky, 2006, s. 11-14.

2.4.1 Příprava k ohledání místa činu

Přípravu k ohledání místa činu je možné rozdělit na dvě na sebe navazující fáze, ve kterých dochází k volbě a přijetí potřebných taktických a technických opatření. Příprava k ohledání navazuje a mnohdy probíhá současně s některými prvotními úkony na místě činu.

První fází je příprava před výjezdem na místo události.

V této fázi je zapotřebí na základě prvotních informací rozhodnout o podobě samotného výjezdu a počtu pracovníků, kteří se na ohledání budou podílet, včetně výběru potřebných specialistů k ohledání (s ohledem na charakter a specifikaci místa činu). Dále je zapotřebí zajistit přepravu osob, které se budou ohledání účastnit a stanovit spojení s operačním střediskem. Stejným způsobem je zapotřebí též vybrat a zajistit potřebné technické prostředky.

Druhou fází je příprava po výjezdu na místo události.

V této fázi dochází k získávání informací od osob a policistů nacházejících se na místě události a k vykázaní osob, které se ohledání nebudou účastnit. Je zapotřebí provést orientační obhlídku místa, vymezení hranic jednotlivých ohledávaných míst a jejich uzavření. Dochází k posouzení počtu sil a prostředků a jejich případnému posílení. Již nasazené síly a prostředky se z taktických důvodů nezeštíhlují. Jsou přijata technická opatření vedoucí ke zlepšení podmínek při ohledání a dochází k přípravě technických prostředků určených k dokumentaci a zajištění věcí a stop. V konečné fázi dochází k volbě způsobu ohledání, upřesnění úkolů jednotlivých pracovníků a poučení účastníků.²⁸

2.4.2 Předběžné ohledání místa činu

Smyslem předběžného ohledání místa činu je zjištění přehledu o místě činu a dokumentace jeho struktury v nezměněném stavu. Důležitým aspektem tohoto druhu ohledání je tedy s ničím nehýbat a nemanipulovat.

Stav místa činu se zachycuje pomocí fotografií a videodokumentace, sestavují se schémata a náčrtky, případně dochází k využití měření za pomoci topografických systémů a dochází k volbě vhodného způsobu ohledání.

²⁸ HLAVÁČEK, J., PROTIVINSKÝ, M., a kol. *Praktická kriminalistika*. Praha: Kriminalistický ústav Praha Policie České republiky, 2006, s. 12.

V této fázi je nutné zajistit vyhledání a fixaci předmětů a stop, které by mohly být znehodnoceny nebo zničeny při dynamickém ohledání.

V této fázi se též zajišťují pachové stopy, které mají před ostatními stopami prioritu danou svou nestálostí a citlivostí vůči vnějším vlivům, a proto se zajišťují jako první.²⁹

2.4.3 Detailní ohledání místa činu

K detailnímu ohledání místa činu se přistupuje po skončení ohledání předběžného za využití určitého způsobu ohledání. Jeho základním smyslem je vyhledání, zajištění a dokumentace kriminalistických stop a věcných důkazů.

Dochází zde k pečlivému ohledání předmětů a stop nacházejících se na místě činu, při kterém nutně dochází k jejich přemístění, odstranění či změně jejich polohy. Jsou zde využívány technické prostředky a materiály sloužící k zajištění stop, jako jsou různé nosiče, fólie, hmoty, uskladňovací a přepravní prostředky. Z tohoto důvodu se provádí podrobná dokumentace všech předmětů a stop s měřítkem a značením.

Velmi důležitou zásadou při detailním ohledání místa činu je, že se nemění zvolený způsob ohledání, pokud to není nezbytně nutné. Mohlo by tak dojít k situaci, kdy je nějaká část místa ohledána opakovaně již po její změně, či není ohledána vůbec. Nalezení důležitých stop či nástrojů nesmí být důvodem pro zmírnění snahy o řádné dokončení ohledání celého místa činu, které by mohlo mít za následek nutnost ohledání opakovat.

2.4.4 Závěr ohledání

Předmětem závěrečné fáze ohledání (též fáze vyhodnocení), je zejména kontrola úplnosti ohledání, shrnutí výsledků a kontrola podkladových materiálů k vypracování dokumentace, případně jejich doplnění v případě zjištění opomenutí.

Zajištěné stopy a předměty se balí a značí tak, aby nemohlo dojít k jejich záměně, kontaminaci, poškození nebo zničení. Je-li to z povahy dalších úkonů nutné, může dojít k zabezpečení místa činu proti vstupu nežádoucích osob mimo uzamčení též zapečetěním.

²⁹ MUSIL, J., KONRÁD, Z., SUCHÁNEK, J. *Kriminalistika*. 2. vyd. Praha: C. H. Beck, 2004, s. 187.

2.5 Vyhledání a zajištění kriminalistických stop a věcných důkazů

Jak již bylo řečeno, k vyhledání kriminalistických stop, zajištění věcných důkazů a předmětů, dochází zejména při detailním ohledání místa činu. Kriminalistické stopy je však možné vyhledávat a zajišťovat i v jiných fázích ohledání nebo v laboratorních podmínkách při zkoumání stop a předmětů zajištěných na místě činu. Veškeré nálezy předmětů a stop během ohledání je proto pro jejich následné využití nutné očíslovat a podrobně zaznamenat pomocí kriminalistické dokumentace. Nalezené stopy a předměty se fyzicky „in natura“, či v podobě tzv. substitutu stopy, ukládají do vhodných přepravních obalů. Při obou způsobech je nutné se vyvarovat možnosti kontaminace, tedy je nutné využít materiálů a ochranných prostředků, které zamezí možnosti ztráty důkazní hodnoty zajišťovaných stop a předmětů. Stopy zjištěné a zajištěné při laboratorním zkoumání již nejsou obsahem protokolu o ohledání místa činu, jelikož nebyly zjištěny ani zajištěny na místě, které má jakoukoliv souvislost s kriminalisticky relevantní událostí, ale jsou zpravidla obsahem odborných vyjádření znaleckých pracovišť.

Kriminalistické postupy a metody užívané při vyhledávání a zajišťování stop na místě činu či v laboratorních podmínkách jsou spojeny výhradně se stopami materiálními. Důležitým faktorem při vyhledávání kriminalistických stop je jejich charakter a skutečnost, zda je stopa viditelná nebo latentní (neviditelná), k jejímuž vyhledání je zapotřebí určitého prostředku.

2.5.1 Způsoby využívání při ohledání

Kriminalistická praxe postupně vypracovala několik základních postupů užívaných při detailním ohledání místa činu. K volbě postupu dochází při předběžném ohledání místa činu. Rozhodujícím faktorem při volbě postupu při ohledání je skutečnost, zda se místo činu nachází v interiéru či exteriéru, a dále struktura a rozsah místa činu a počet osob, které se ohledání účastní. Rozlišují se tyto způsoby detailního ohledání:³⁰

³⁰ HLAVÁČEK, J., PROTIVINSKÝ, M., a kol. *Praktická kriminalistika*. Praha: Kriminalistický ústav Praha Policie České republiky, 2006, s. 13.

- **Po trase pachatele**

Výchozím místem je předpokládaný vstup pachatele a následně se postupuje po celé předpokládané trase jeho pohybu až k místu předpokládaného odchodu pachatele z místa činu. Tento způsob je hojně využíván v případech složitých a členěných interiéru.

- **Koncentrický způsob**

Výchozím místem bude zpravidla opět místo vstupu pachatele. Pokud není toto místo známo, volí se vhodné místo vzhledem k místu ohledání (vstupní dveře, příjezdová komunikace apod.). Dále se postupuje spirálovitě od okraje směrem ke středu, přičemž středem zvolíme z hlediska ohledání významné místo (mrtvola apod.). Tento způsob je vhodný zejména při ohledání místností.

- **Excentrický způsob**

Je přesným opakem koncentrického způsobu. Výchozím místem ohledání je významné místo z hlediska ohledání. Tento způsob je vhodný zejména u násilných deliktů, pokud se na místě činu nachází mrtvola, či na místech činu nacházejících se v otevřeném terénu, na kterých se nachází jedno významné místo pro ohledání.

- **Frontální způsob**

Výchozím místem ohledání je zpravidla linie začínající na jedné hranici místa ohledání, vedoucí v rojnici k druhé hranici místa ohledání. Je možné využít též dvou proti sobě se pohybujících rojnic. Tento způsob je vhodný v přehledném i nepřehledném a rovném i členitém terénu. Je využíván zejména u velkých havárií a míst, kde jsou vyhledávány věci, osoby a stopy na rozlehlých místech. Zásadním faktorem pro volbu tohoto způsobu ohledání je tedy značná rozsáhlost místa ohledání.

- **Kruhový způsob**

Je zvláštním způsobem ohledání, ve kterém se kombinují výhody excentrického a frontálního způsobu ohledání. Postupuje se v rojnici po kružnici, kdy jeden konec řady je ve středu místa ohledání v místě významném pro ohledání, a druhý konec je na hranici místa ohledání. Způsob vhodný zejména při vyhledávání předmětů v rozlehlém okolí místa významného pro ohledání.

- **Paprskovitý způsob**

Výchozím místem ohledání je opět místo významné pro ohledání, od kterého se postupuje paprskovitě od středu k okraji a zpět ve směru hodinových ručiček. Tento způsob je využíván při ohledání místností s větším počtem roztroušených objektů.

- **Rajónový způsob**

Zvláštní způsob ohledání, ve kterém dochází ke kombinování předchozích uvedených způsobů ohledání. Celé místo činu se rozdělí na určité menší celky (rajony), které jsou pak jednotlivě ohledány. Tento způsob je vhodný při ohledání rozsáhlého a členitého terénu, u kterého nelze využít frontální způsob, kupříkladu z důvodu nedostatečného počtu osob, účastnících se ohledání.

2.5.2 Zajištění stop a důkazů „in natura“

Zajištění „in natura“ znamená zajištění originální stopy či důkazu tak, jak byly nalezeny, případně společně s jejich nositelem.

Způsobem zajištění „in natura“ je odběr. Odebíraný materiál či předmět nalezený na místě činu se celý či jeho část umístí do vhodného obalu. Pokud to povaha odebíraného objektu dovoluje, tak se odběr provádí i s nositelem, kdy následné zkoumání není závislé na kvalitě a množství odběru. Tento způsob zajištění poskytuje informaci o vnitřní i vnější struktuře odebíraného objektu.

Mezi základní pravidlo při zajišťování stop „in natura“ je požadavek na vyloučení možnosti kontaminace stop vlhkostí a postupnou degenerací plísněmi, který se vztahuje zejména na biologické stopy (například zakrvácené oděvy). Tyto stopy je zapotřebí nejprve vysoušet postupným vysycháním při pokojové teplotě. Suché a ve vhodném obalu, je možné takto zajištěné stopy uložit nebo odeslat na jejich kriminalistickou expertízu.³¹ Vhodnými obaly pro biologické stopy, u kterých nelze vždy s jistotou posoudit, zda jsou dostatečně suché, jsou papírové obaly nebo obal typu Sterilcin, který umožňuje odpařování vodních par.³²

³¹ PORADA, V., SUCHÁNEK, J., STRAUS, J. Vyhledávání a zajišťování kriminalistických stop na místě činu In *Soudní inženýrství* [online]. Brno: Akademické nakladatelství CERM ve spolupráci s Ústavem soudního inženýrství Vysokého učení technického v Brně, 2004 [cit. 2020-01-10]. Dostupné z WWW: <<http://www.sinz.cz/archiv/docs/si-2004-06-312-328.pdf>>, s. 315-316.

³² MUSIL, J., KONRÁD, Z., SUCHÁNEK, J. *Kriminalistika*. 2. vyd. Praha: C. H. Beck, 2004, s. 174.

2.5.3 Zajištění stop v podobě substitutu

Zajištěním stop v podobě substitutu se rozumí získání kopie stopy. Za tímto účelem je využíváno kontaktní nebo bezkontaktní metody.

Bezkontaktní způsob zajištění stop se provádí pomocí fotografie. Zjištěná stopa se vhodným způsobem zviditelní a opatří měřítkem. Následně se takto upravená stopa zadokumentuje fotograficky. Základní podmínkou při tomto druhu zajištění stopy je dodržení roviny snímacího prvku fotoaparátu s rovinou stopy, aby nedošlo k optické deformaci snímané stopy. Výhodou této metody je možnost zachycení stopy v různých světelných podmínkách, čímž stoupá možnost kvalitního zadokumentování a nedestruktivní charakter. Stopy se fotografováním neničí a je tak jejich zajištění možné opakovat či kombinovat s jinými způsoby zajištění.

Kontaktní způsob zahrnuje dvě metody užívané podle druhu stopy, která může být buď plošná, nebo trojrozměrná. U plošných stop se zajištění provádí pomocí speciální fólie. Po zviditelnění stopy pomocí fyzikální metody, se stopa zajistí ve formě jejího substitutu, kdy dojde k přenosu otisku stopy na fólii. U trojrozměrných stop se zajištění provádí odléváním za pomoci různých odlévacích materiálů dle materiálu nosiče stopy. Odlitím stopy vznikne její substitut ve formě odlitku. Tímto způsobem lze zajišťovat stopy i z velice nestálých materiálů, jako je sníh. Nevýhodou kontaktních způsobů zajištění stop je vysoké riziko neopakovatelnosti, odvozené od samotného postupu při jejich provedení. Při použití kontaktního způsobu dochází mnohdy k poškození, či celkovému zániku stopy. Z tohoto důvodu je zapotřebí před použitím kontaktní metody zajištění stopy vždy nejprve využít bezkontaktního způsobu zajištění.

2.5.4 Viditelné stopy a věcné důkazy

Vyhledávání viditelných stop a jiných věcných důkazů na místě činu zpravidla vyžaduje pouze pečlivou a důslednou práci pracovníků provádějících ohledání.³³ Viditelnost však nemusí vždy znamenat bezproblémovou vyhledatelnost. V nepřehledných, rozlehlých a členitých místech je nutné využívat některých obdobných metod a technických prostředků, jako při vyhledávání stop neviditelných.

³³ CHMELÍK, J. a kol. *Rukověť kriminalistiky*. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2005, s. 86.

Zejména se jedná o dostatečné osvětlení, optické metody a metody fyzikální (např. vyhledávání kovových předmětů pomocí detektoru kovů). Při konkrétních situacích je též nutné nasazení služebního psa k vyhledání osob a částí těl, či určitých stop, předmětů a materiálů jako jsou kupříkladu výbušniny a drogy.

2.5.5 Neviditelné (latentní) stopy

Při vyhledávání latentních stop je při ohledání místa činu využívána především prostá logická úvaha, při které jsou vymezeny předměty, se kterými se pachatel logicky při svém jednání mohl dostat do styku. Na takto tipovaných předmětech následně dochází k ověření přítomnosti stopy za využití určité metody zviditelnění.

Ke zviditelnění většiny latentních stop postačují jednoduché optické metody, mezi které patří použití různých druhů zvětšovacích čoček a mikroskopů, nebo metody světelné založené na bílém i barevném světle.³⁴ Šikmé osvětlení vytipovaného předmětu je jednou ze základních metod zviditelnění pomocí světelné metody. Zviditelňování latentních stop pomocí světelného zdroje se neomezuje pouze na viditelné světlo. Neviditelné světelné spektrum (infračervené nebo ultrafialové) je schopné u některých stop vyvolat tzv. luminiscenci nebo ztmavnutí.

Dalšími metodami zviditelnění jsou metody fyzikální a chemické.

Příkladem fyzikální metody je metoda využití adheze (přilnavosti) kriminalistické stopy. Adheze je schopnost materiálu spolu přilnout, odborněji fyzikálně je to schopnost přenosu tečných sil ve styku dvou povrchů bez zřetelného pohybu.³⁵ Nanesením určitého prášku využívaného kriminalistickým technikem na stopu, dojde ke zviditelnění a vykreslení stopy přilnutím prášku přímo na stopu. Typickým příkladem takového druhu zviditelnění stopy, je nanesení daktyloskopického prášku na daktyloskopickou stopu, při kterém dojde ke zviditelnění otisku lidského potu ve formě otisku papilárních linií.

Chemické metody zviditelnění spočívají v chemické reakci mezi stopou a zviditelňující chemickou sloučeninou, která se projevuje viditelným barevným zabarvením. Chemické metody jsou využívány zejména na površích, které s ohledem na svůj charakter znemožňují využití adhezních metod (lepivé a porézní povrchy).

³⁴ CHMELÍK, J. *Místo činu a znalecké dokazování*. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2005, s. 84.

³⁵ DANZER, J. *Elektrická trakce 7. Adheze* [online]. Žilina: Žilinská univerzita v Žiline, 2008 [cit. 2020-01-20]. Dostupné z WWW: <<https://docplayer.cz/9989247-Elektricka-trakce-7-adheze.html>>, str. 3.

Nejčastějšími příklady takového druhu zviditelnění je využití chemické reakce mezi zviditelňovanou latentní stopou, a roztokem dusičnanu stříbrného, kyanoakrylátovými parami nebo roztokem fluoresceinu. Při aplikaci roztoku dusičnanu stříbrného na latentní daktyloskopickou stopu na papírovém nosiči, dochází ke zčernání stopy na papírovém nosiči.³⁶ Aplikací kyanoakrylátových par tvořených kyanoakrylátovým dýmovým přístrojem (v současné době již vyráběn v laboratorním i v příručním provedení použitelném přímo při ohledání místa činu³⁷) na latentní daktyloskopickou stopu, dochází k jejímu zviditelnění šedou kresbou na základě polymerizační schopnosti kyanoakrylátu (ethylesteru).³⁸ Aplikací vodného roztoku fluoresceinu na latentní krevní stopy zředěné až do poměru 1:400000, vzniká zelenobílá fluorescence pozorovatelná za využití optických a světelných metod, která nepoškozuje strukturu DNA.³⁹ Nepopíratelnou výhodou této chemické metody je tedy možnost vyhledání, následné dokumentace a zajištění krevních stop i na místech, kde došlo k jejich omytí, ať již úmyslnému či na základě přírodních vlivů, kterým není znemožněno jejich další zkoumání.

Specifické postavení mezi latentními stopami má stopa pachová. Zatímco ostatní stopy je možné využitím uvedených postupů a prostředků zviditelnit, pachová stopa zůstává neviditelná po celou dobu své existence. Vyhledávání pachových stop je tak v případech, kdy není využit služební pes, zcela závislé na zkušenostech, ze kterých vyplývá odhad existence stopy.

³⁶ PORADA, V., SUCHÁNEK, J., STRAUS, J. Vyhledávání a zajišťování kriminalistických stop na místě činu In *Soudní inženýrství* [online]. Brno: Akademické nakladatelství CERM ve spolupráci s Ústavem soudního inženýrství Vysokého učení technického v Brně, 2004 [cit. 2020-01-10]. Dostupné z WWW: <<http://www.sinz.cz/archiv/docs/si-2004-06-312-328.pdf>>, s. 320.

³⁷ MUSIL, J., KONRÁD, Z., SUCHÁNEK, J. *Kriminalistika*. 2. vyd. Praha: C. H. Beck, 2004, s. 187.

³⁸ JELÍNKOVÁ, I., TOMKOVÁ, J. *Kyanoakrylátový – dýmový přístroj* [online]. Plzeň: Policie České republiky - KŘP Plzeňského kraje, 6.1.2015 [cit. 2020-01-05]. Dostupné z WWW: <<https://www.policie.cz/clanek/kyanoakrylatovy-dymovy-pristroj.aspx>>.

³⁹ LT SEZAM® FORENSIC EQUIPMENT. Fluorescein – souprava pro zviditelnění krevních stop. *Krimi-ltsezam.cz* [online]. © 2020 [cit. 2020-01-13]. Dostupné z WWW: <www.krimi-ltsezam.cz/cs/fluorescein-souprava-pro-zviditelneni-krevnich-stop/>.

3. Kriminalistická dokumentace ohledání

Kriminalistická dokumentace je v literatuře pojmově vymezena jako ucelený materiál zachycující průběh všech použitých kriminalistických metod a jejich výsledků. Jejím hlavním významem je možnost vyvolání relativně přesné představy o zadokumentovaných skutečnostech na místě kriminalisticky relevantních událostí každému, kdo nebyl sám na místě přítomný při jejím vyhotovení.⁴⁰

Jedná se o komplexní systém postupů a operací využívající dokumentační prostředky k zachycení průběhu, fází a výsledku kriminalistických úkonů a k zaznamenání všech relevantních skutečností na místě kriminalisticky relevantních událostí.⁴¹

Obecným kritériem kriminalistické dokumentace je zachycení věrného obrazu místa kriminalisticky relevantní události, která zcela vylučuje využití subjektivních domněnek či úvah. Takto vypracovaná kriminalistická dokumentace umožní obnovení shodné situace na místě činu se situací původní v těch případech, kdy je nutné v průběhu trestního řízení zpětně obnovit místo činu a navodit tak totožné podmínky pro rekonstrukci situace na místě činu.

Kriminalistická dokumentace je v trestně právním hledisku zcela nezastupitelná, jelikož je nositelem důkazní hodnoty. Z tohoto důvodu se jedná o jednu z nejdůležitějších částí kriminalistické praxe, která musí splňovat náležitosti dané zákonem.

Zásady dokumentování lze rozdělit do pěti bodů:⁴²

- včasnost dokumentovaných informací a jejich nenahraditelnost
- objektivnost dokumentace
- účinnost použitých dokumentačních metod
- úplnost dokumentace
- komplexnost dokumentace.

⁴⁰ CHMELÍK, J. a kol. *Rukověť kriminalistiky*. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2005, s. 61.

⁴¹ RYBÁŘ, M. *Základy kriminalistiky*. Dobrá Voda: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2001, s. 179-185.

⁴² PORADA, V. a kol. *Kriminalistika*. 1. vyd. Brno: Vydavatelství a nakladatelství CERM s.r.o., 2001, s. 311.

Kriminalistická dokumentace ohledání využívá následující rozdělení: ⁴³

- protokol o ohledání
- kriminalistická fotografie a videozáznam
- kriminalistická topografie.

3.1 Protokol o ohledání

Protokol o ohledání je obligatorní součástí kriminalistické dokumentace a je vymezen jednotlivými ustanoveními § 55, § 55a, § 56 a § 113 trestního řádu. ⁴⁴ Jeho podstatou je objektivní a systematické zachycení zcela přesné podoby místa kriminalisticky relevantní události, a též průběhu a výsledků ohledání.

Obsahem protokolu o ohledání jsou tři části. Jedná se o část úvodní, část popisnou a část závěrečnou, které zachycují různé informace.

Úvodní část protokolu o ohledání zachycuje:

- označení útvaru, který provádí ohledání
- přítomnost osob při ohledání s jejich rozdělením na osoby provádějící ohledání a osoby přítomné při ohledání
- důvod ohledání ve formě obecného označení události
- časový údaj o počátku ohledání
- podmínky ohledání
- způsob ohledání.

Popisná část protokolu o ohledání zachycuje:

- přesný popis ohledávaného místa s vymezením jeho hranic
- přístupové cesty k ohledávanému místu
- zachycení trasy, po které se pohyboval pachatel, pokud je známa

⁴³ STRAUS, J. a kol. *Kriminalistická taktika*. 2. vyd. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2008, s. 91.

⁴⁴ ČESKO. Zákon č. 141 ze dne 29. listopadu 1961 o trestním řízení soudním (trestní řád) v aktuálním znění. In Sběrka zákonů České republiky. 1961, částka 66, s. 215-576.

- popis objektů nacházejících se na ohledávaném místě
- detailní popis objektů nesoucích stopy po trestném činu
- detailní popis předmětů, stop a důkazů nalezených na ohledávaném místě
- detailní popis předmětů pocházejících od pachatele, pokud jsou takové předměty při ohledání nalezeny
- detailní popis předmětů, u kterých byla provedena ze strany pachatele v souvislosti s vyšetřovanou událostí manipulace.

Závěrečná část protokolu o ohledání obsahuje:

- seznam předmětů, stop a důkazů zajištěných na místě činu
- uvedení způsobů jejich zajištění
- dokumentační prostředky využité při ohledání
- uvedení speciálních a vyhledávacích prostředků (může se jednat například o využití služebního psa ke zjištění trasy pachatele, detektoru kovů k vyhledání nábojnic či těžké techniky)
- časový údaj ukončení ohledání
- je možné zachytit vyjádření osob, které se ohledání účastnily.

Protokol o ohledání by měl být koncipován v trpném rodě. Měl by být sepsán všeobecně odbornou formou textu ve spisovné češtině. Nesmí v něm být odraženy subjektivní pocity a úvahy. Do protokolu o ohledání je možné uvádět pouze to, co bylo bezprostředně zjištěno či vnímáno na místě ohledání.⁴⁵

Konec protokolu o ohledání musí být opatřen podpisy osob, které se podílely na jeho vyhotovení. Protokol o ohledání musí být podepsán též všemi zúčastněnými osobami.

V obecné praxi je však sepisování protokolu o ohledání prováděno elektronicky až na útvaru bez účasti zúčastněných osob. V protokolu o ohledání se proto za jména těchto osob uvádí informace, že v době sepisování protokolu nebyly přítomny a byly poučeny o možnosti nahlédnutí do protokolu.

Z tohoto vyplývá, že vypracování protokolu o ohledání probíhá ve dvou etapách. V první etapě dochází v průběhu ohledání k sepisování poznámek a využití ostatních

⁴⁵ RYBÁŘ, M. *Základy kriminalistiky*. Dobrá Voda: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2001, s. 138-139.

dokumentačních prostředků. Na základě těchto poznámek a dokumentačních prostředků je poté v druhé etapě vyhotoven samotný protokol o ohledání.

3.2 Kriminologická fotografie a videozáznam

Kriminologická fotografie je základním kriminologickým dokumentačním prostředkem. Videozáznam je speciálním dokumentačním prostředkem, který kombinuje vlastnosti kriminologické fotografie a protokolu o ohledání.

Jejich funkce spočívá ve vizuálním a trvalém zafixování nezkreslené představy o místě či předmětu ohledání, jeho vzhledu a dispozičním uspořádání a o zkoumaných objektech, předmětech a stopách nacházejících se na místě ohledání.

Jejich největší přednost spočívá ve skutečnosti, že jejich využitím nedochází žádným způsobem k porušení stálosti či jinému poškození zkoumaných objektů.

Požadavek na využití těchto způsobů dokumentace je stejně jako v případě kriminologické topografie přímo vymezen ustanovením § 113 odst. 2 trestního řádu ve znění „*Protokol o ohledání musí poskytovat úplný a věrný obraz předmětu ohledání; mají se proto k němu přiložit fotografie, náčrty a jiné pomůcky.*“⁴⁶

3.2.1 Kriminologická fotografie

Na kriminologickou fotografii jsou z hlediska stádií ohledání kladeny různé požadavky. Při předběžném ohledání je kladen důraz na požadavek jasného a přehledného zachycení místa ohledání a fixace prvotní situace se všemi prostorovými vztahy v nezměněném stavu způsobeném průběhem vlastního ohledání. Při detailním ohledání přibývá požadavek na zachycení zkoumaných předmětů nacházejících se na místě ohledání a zjištěných kriminologických stop včetně rozměrových informací, zpravidla ve formě přiloženého měřítka a s číselným označením.

V obou stádiích ohledání platí společná zásada, že by neměly být kriminologickou fotografií zachyceny objekty, které nesouvisejí s místem činu, například vnesené pomůcky, osoby podílející se na ohledání, či nezúčastněné osoby v okolí místa činu.

⁴⁶ ČESKO. Zákon č. 141 ze dne 29. listopadu 1961 o trestním řízení soudním (trestní řád) v aktuálním znění. In Sbíрка zákonů České republiky. 1961, částka 66, s. 215-576.

Kriminalistická fotografie se dělí do několika skupin dle rozsahu záběru: ⁴⁷

- **Orientační fotografie**

Fixuje místo ohledání s obklopujícím prostředím. Účelem této fotografie je zachycení teritoriálního umístění místa činu a jeho vztah k okolnímu prostředí, blízkým objektům a přístupovým cestám.

Jedná se proto o nejzákladnější skupinu kriminalistické fotografie s nejširším záběrem.

Jedná se též o jedinou skupinu kriminalistické fotografie, u které je s ohledem na rozsah záběru možné zachytit též nezúčastněné osoby a objekty, jejichž výskyt v okolí místa činu je ze strany policejního orgánu zpravidla neovlivnitelný.

- **Celková situační fotografie**

Zobrazuje původní situaci před zahájením samotného ohledání. Zpravidla se vyhotovuje v různých směrech tak, aby byly zachyceny veškeré předměty nacházející se na místě ohledání.

- **Polodetailní fotografie**

Zobrazuje nejdůležitější části a detaily místa ohledání a též objekty, které je obklopují. Tento typ kriminalistické fotografie je zpravidla vyhotoven v dostatečném měřítku.

U vyhledaných stop se dokumentuje jejich číslo a jejich umístění na místě ohledání ve vztahu k okolním objektům.

- **Detailní fotografie**

Zcela fixuje detaily, kterými jsou zpravidla vyhledané stopy a jednotlivé předměty nalezené na místě ohledání. Hlavním rozdílem od polodetailní fotografie je zachycení zkoumaných objektů či jejich částí již zcela izolovaně od jejich okolí.

Tento typ fotografie dokumentuje vlastnosti zkoumaných objektů, mezi které se řadí jejich rozměry a tvar, struktura a kvalita povrchu, či další specifické vlastnosti a detaily těchto objektů. Tento typ fotografie vždy obsahuje měřítko.

⁴⁷ STRAUS, J. a kol. *Kriminalistická technika*. 3. vyd. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2012, s. 408.

- **Celková přehledná fotografie**

Pořizuje se na závěr ohledání a způsobem vyhotovení je shodná s celkovou situační fotografií. Rozdíl spočívá ve skutečnosti, že důležité předměty a stopy jsou již zachyceny s čísly, a zpravidla dochází též k zadokumentování změn na ohledávaném místě způsobených vlastním zajištěním a dokumentací zajištěných stop a zkoumaných předmětů. K dokumentaci obklopujícího prostředí již opakovaně nedochází.

Kromě těchto druhů kriminalistické fotografie, které jsou využívány výhradně při ohledání místa činu, jsou v kriminalistické praxi využívány další druhy fotografií:

- lineární a kruhové panoramatické fotografie
- mikrofotografie a makrofotografie
- fotografie za využití zvláštních způsobů osvětlení či záření
- fotografie živých osob (třídílná fotografie)
- fotografie mrtvol pro poznávací účely.

3.2.2 Videozáznam

V komparaci s kriminalistickou fotografií videozáznam nezachycuje předmět ohledání pouze vizuálně, ale též popisně formou zvukového komentáře. Tento komentář by měl být v co nejvyšší míře shodný s popisem předmětu ohledání v protokolu o ohledání, který je i v případě vyhotovení videozáznamu stále obligatorním prostředkem kriminalistické dokumentace a nelze jej proto vynechat. Videozáznam může sloužit jako důkazní prostředek v případě, kdy splňuje stejné formální náležitosti dané pro protokol o ohledání. Videozáznam také umožňuje, kromě zachycení vizuální podoby předmětu ohledání a jeho komentovaného popisu, též dokumentaci vlastního průběhu ohledání a prováděných úkonů.

Videozáznam dále nalézá široké uplatnění při dokumentování některých zvláštních způsobů dokazování, mezi které řadíme vyšetřovací pokus ve smyslu ustanovení § 104c trestního řádu, rekonstrukci ve smyslu ustanovení § 104d trestního řádu a prověrku na místě ve smyslu ustanovení § 104e trestního řádu.⁴⁸

⁴⁸ ČESKO. Zákon č. 141 ze dne 29. listopadu 1961 o trestním řízení soudním (trestní řád) v aktuálním znění. In Sběrka zákonů České republiky. 1961, částka 66, s. 215-576.

S videozáznamem lze pracovat obdobně jako při tvorbě kriminalistické fotografie, tedy od záběrů širších, zabírajících větší úseky ohledávaného místa, až po detailní záběry stop a předmětů s využitím měřítka.

3.3 Kriminalistická topografie

Kriminalistickou topografií je možné chápat jako nauku o zhotovování a využívání náčrtků, plánek a schémat míst kriminalisticky relevantních událostí, s cílem jejich využití při grafickém znázornění důležitých objektů a terénu na rovinném podkladu. Umožňuje tak zadokumentování míst kriminalisticky relevantních událostí do podoby, která rozšiřuje možnosti orientace v nich.

Do základní kriminalistické topografie spadají náčrtky, plánky a schémata. K jejich vyhotovení se využívá ustálených měřících metod, které je mezi sebou možné libovolně kombinovat. Mezi tyto základní metody se řadí: ⁴⁹

- metoda pravoúhlého měření
- měření průsečnou metodou
- měření trojúhelníkovou metodou.

Užívají se však i moderní topografické metody, jejichž podstatou jsou zvláštní způsoby měření. Mezi tyto zvláštní metody měření se řadí: ⁵⁰

- fotogrammetrie
- měření za využití GPS
- systém SPHERON.

3.3.1 Náčrtek

Náčrtek je nejjednodušším prostředkem kriminalistické topografie, který umožňuje vypracování grafického znázornění předmětu ohledání se zaznamenáním důležitých vzdáleností a rozměrů za pomoci základních pomůcek. Je podkladem pro

⁴⁹ CHMELÍK, J. a kol. *Rukověť kriminalistiky*. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2005, s. 48.

⁵⁰ HLAVÁČEK, J., PROTIVINSKÝ, M., a kol. *Praktická kriminalistika*. Praha: Kriminalistický ústav Praha Policie České republiky, 2006, s. 20.

plánek.⁵¹ Důležité předměty a stopy mohou být označeny popisným údajem, číslem nebo značkou, s vysvětlivkami ve formě legendy. Zpravidla se vytváří „od ruky“ a není tedy vypracován v měřítku, které odpovídá skutečným rozměrům.

Náčrtek se zpravidla vypracuje jako příloha k protokolu o ohledání, tudíž musí splňovat formální náležitosti, kterými jsou označení útvaru, osoby která jej vytvořila, specifikaci místa ohledání, časový údaj a označení spisového materiálu.

Kriminalistická praxe rozlišuje náčrtek ve čtyřech formách, kterými jsou orientační, situační, polodetailní a detailní náčrtek. Orientační náčrtek obsahuje nejdůležitější objekty z nejbližšího okolí ohledávaného místa (budovy, vozovky, vodní plochy a přístupové cesty). Situačního náčrtek již obsahuje objekty vztažené k ohledávanému místu (místa odkud lze místo pozorovat, kamerové systémy, stopy a předměty nalezené v okolí ohledávaného místa či na něm). Polodetailní a detailní náčrty již obsahují zaměření stop a věcí, nacházející se na ohledávaném místě či v jeho okolí a též jejich stav.

Při vypracování náčrtků se využívá pevných bodů, ze kterých vychází zaměření relevantních objektů. Tyto body označuje kriminalistická terminologie jako výchozí a pomocný bod měření a je možné využívat větší množství takovýchto bodů. Jediným kritériem je relativní neměnnost a snadná popsitelnost těchto objektů. Může se jednat o stěnu budovy, krajnici vozovky a v případě interiérů dveřní průchody či okna. Objekty s relativní možností jejich odstranění, jako jsou vozidla a nábytek, je možné využít pouze v krajních případech.

3.3.2 Plánek

Plánek je prostředkem kriminalistické topografie, který umožňuje již zcela přesné grafické znázornění předmětu ohledání. Od náčrtku se liší tím, že je vypracován na jeho základě, za pomoci potřeb pro rýsování, mnohdy na milimetrovém papíru či přímo v grafickém programu.

Při vypracování plánu není nutné zaznamenání důležitých vzdáleností a rozměrů jako v případě náčrtku. Tyto údaje jsou plně nahrazeny příslušným měřítkem udávaným v proporcionálním údaji „jedna ku“, který je pro plánek údajem povinným. Do plánu se zpravidla udává údaj o primární světové straně vyobrazený pomocí šipky

⁵¹ NĚMEC, M. a kol. *Kriminalistická dokumentace*. 1. vyd. Praha: Policejní akademie České republiky v Praze, 2009, s. 14.

s označením severní světové strany. Důležité předměty a stopy jsou vždy označeny popisným údajem shrnutým legendou. Formální náležitosti pro plánek jsou totožné s formálními náležitostmi pro náčrtek.

3.3.3 Schéma

K využití schématu v pojetí prostředku kriminalistické topografie dochází v kriminalistické praxi výjimečně. Schémata se využívají v případech, kdy je nutné graficky znázornit energetické rozvody, plynovody, vodovody a vzduchotechniku. Formální náležitosti schémat jsou totožné s formálními náležitostmi pro náčrtky.

K jejich uplatnění dochází zejména při vyšetřování drogové problematiky, kupříkladu při ohledání pěstíren konopí, kde vzniká potřeba graficky znázornit rozvody elektřiny, zavlažování a odvětrávání.

4. Empirická část

Při stanovení zvláštností a chyb, ke kterým při ohledání místa činu dochází, je nutné si uvědomit, že ne všechny chyby jsou způsobeny špatnou prací policejních orgánů. Nelze však v tomto ohledu tvrdit, že by se osoby zastupující policejní orgány, ať již úmyslně či neúmyslně, chyb v tomto ohledu v mnohých případech nedopouštěly. K chybám a zvláštnostem dochází v obecné praxi i za okolností, které nemohou být policejními orgány vždy ovlivněny. V mnohých případech tak dochází k situacím, kdy zjištění na místě činu vedou ke špatným závěrům, které logicky vedou k fatálním nedostatkům v rámci celého následného šetření.

Z hlediska obecné praxe je z tohoto důvodu nejprve nutné vymezit stav, kdy jsou na místě činu během jeho ohledání zjištěny takové změny, které jsou v logickém rozporu s informacemi o spáchaném trestném činu nebo s informacemi zjištěnými při samotném ohledání. Takový stav lze souhrnně pojmenovat negativními okolnostmi, které mohou odrážet jak zvláštnosti odhalené při ohledání, tak chybné postupy v době ještě před samotným ohledáním. Negativní okolnosti často nemusí být v rámci vedeného řízení odhaleny vůbec.

Další skupinou chyb, které jsou již činěny přímo v rámci problematiky ohledání místa činu a za jejichž vznik mohou osoby provádějící ohledání, jsou chyby vztažené přímo k nedodržení zásad, postupů a metod užívaných při ohledání místa činu, či chyb a nedostatků v kriminalistické dokumentaci.

V případech kdy se zaměřujeme na okolnosti vzniku chyb a nedostatků v rámci problematiky ohledání místa činu, je nutné též posuzovat příčiny jejich vzniku, u kterých není možné vždy pochybení přičítat osobám, které ohledání provádějí. Z tohoto hlediska je nutné brát v potaz současnou personální situaci policejních orgánů a úroveň spolupráce osob účastnících se trestního řízení se samotnými policejními orgány.

Nedostatky a chyby, ke kterým v rámci obecné praxe dochází a které budou v následujících podkapitolách rozvedeny, mohou mít silný negativní vliv na průběh celého vyšetřování a ne vždy je lze napravit následnými úkony. V některých případech však můžeme hovořit o drobných nedostacích, které odstranit lze, aniž by byl výsledek trestního řízení výrazně ohrožen.

V celé praxi však vždy platí zásada, že na kvalitě provedeného ohledání závisí úspěch celého dalšího šetření, a podcenění významu ohledání má za důsledek

nenahraditelnou ztrátu informací a důkazů potřebných v rámci trestního řízení.⁵² Snahou policejních orgánů by tak měla být důsledná eliminace těchto chyb a nedostatků.

S ohledem na závažnost kriminálního deliktu zpravidla platí, že čím závažnější delikt je vyšetřován, tím méně chyb a nedostatků je možné v rovině provedení ohledání místa činu pozorovat. Tento závěr vychází zejména ze stoupající míry specializace a nedocenitelných zkušeností pracovníků policejních orgánů, podílejících se na ohledání samotném.

4.1 Negativní okolnosti

Jedná se o existenci změn (znaků), které se předpokládají a které se vzhledem k ostatním změnám jeví jako cizí prvky, nelogické, rozporné či protichůdné, tedy změny (znaky), které sice existují, ale podle předpokladu by existovat neměly.⁵³

Za určitých okolností jsou zdrojem informací o zinscenovaných událostech tvořených za určitým cílem (nejčastěji ve formě utajení nebo zahlazení činu, k čemuž v praxi dochází nejčastěji), a jsou tedy velmi významným faktorem pro proces objasňování událostí a nesmějí být podceňovány. V tomto případě hovoříme o negativních okolnostech vzniklých nepřirozenými změnami na místě činu, a jejich cílem jsou:

- vytvoření představy, že došlo ke spáchání kriminálního deliktu
- vytvoření zdánlivého průběhu kriminálního deliktu s cílem zakrýt závažnější kriminální delikt
- zakrytí stop kriminálního deliktu
- vytvoření klamavé představy o skutečnostech kriminálního deliktu.

Nevznikají však pouze činnostmi pachatele a za určitým cílem. Způsoby jejich vzniku proto můžeme rozdělit do dalších dvou skupin podle jejich původce na negativní okolnosti:

⁵² CHMELÍK, J. a kol. *Rukověť kriminalistiky*. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2005, s. 15.

⁵³ CHMELÍK, J. *Místo činu a znalecké dokazování*. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2005, s. 31-32.

- vzniklé přirozenými změnami na místě činu
- vzniklé neodbornou činností policejních orgánů (a zúčastněných osob)

V případě negativních okolností vzniklých přirozenými změnami na místě činu hovoříme nejčastěji o situacích, kdy se na jejich vzniku podílí nějaký přírodní faktor, mezi které je možné zařadit působení času, přírodních vlivů, nebo fyzikálních, chemických a biologických pochodů.

V případě negativních okolností vzniklých neodbornou činností policejních orgánů hovoříme nejčastěji o zbrklosti při prvotních úkonech a následné neschopnosti účinně komunikovat s osobami provádějícími ohledání. V policejní praxi byly mnohokrát zaznamenány případy, kdy osoby zasahující na místě činu a provádějící prvotní zásah, svým jednáním poškozovali kriminalistické stopy a samy na místě činu zanechávaly stopy vlastní. Nejčastěji hovoříme o situacích, kdy se tyto osoby na místě činu dotýkají různých předmětů či mění jejich polohu. S ohledem na faktickou nutnost provedení prvotních úkonů na místě činu, zejména zadržení pachatele či poskytnutí první pomoci, samozřejmě nelze takovýto způsob jejich vzniku vždy prakticky vyloučit. Měla by však vždy být vyvíjena snaha o jejich omezení na co nejnižší míru. Mezi negativní okolnosti vzniklé neodbornou činností nelze řadit pouze činnost pracovníků policejních orgánů, ale i ostatních osob, jako jsou oznamovatelé, svědci a poškození, kteří se sami v některých případech uchylují k manipulaci s předměty a stopami na místech činu, či svou přítomností vytvářejí další stopy, které s kriminálními delikty nesouvisí, a to ještě před účastí policejních orgánů.

4.2 Chybovost při uplatnění zásad, postupů a metod při ohledání

V obecné praxi nedochází ve většině případů k chybám v neodkladnosti, nezastupitelnosti a objektivnosti ohledání. I v této oblasti je však možné zaznamenat chyby, a to zejména z hlediska aktivity a úplnosti ohledání.

Jedná se zejména o trestnou činnost s nižší společenskou škodlivostí zpravidla v majetkové oblasti, páchanou neznámými pachateli. Při dokumentování těchto skutků je možné vyzorovat subjektivní zájem „ulehčit si práci“, kdy je ohledání cíleno pouze na zjevně důležité objekty a stopy na místě činu. Dochází tak k vynechání popisů přístupových cest k předmětu ohledání a jejich blízkého okolí. V nejzásadnějších

případech je možné pozorovat situace, kdy nejsou řádně vyhledávány kriminalistické stopy, čímž klesají vlastní přínosy ohledání a dochází tak ke ztrátě důkazní hodnoty.

V rámci zásady řízení jediným odpovědným vedoucím dochází též k chybám, které jsou vztaženy zejména ke kriminálním deliktům s vysokou mírou společenské škodlivosti, kupříkladu u trestných činů proti životu. V obecné praxi se úkonů na místě činu takovýchto deliktů účastní vyšší počet osob a není výjimkou, že na místo činu vstupují osoby ve vedoucích pozicích, kteří své podřízené pracovníky úkolují a zasahují tak do ohledání. Jak bylo v teoretické části práce uvedeno, mělo by dojít k přenesení odpovědnosti za ohledání což je přímo vyžadováno interním aktem, nicméně v obecné praxi k přenesení odpovědnosti nedochází a s ohledem na vlastní podřízenost se tento postup v mnoha případech nevyžaduje. Z určitého hlediska není možné opomenout skutečnost, že v některých případech má s ohledem na zkušenosti některých vedoucích pracovníků a systém nadřízenosti a podřízenosti, tento chybný postup celkový pozitivní dopad na provedení ohledání v rámci profesního poradenství, metodického vedení a nadřízeného dohledu nad činností podřízených pracovníků. Z hlediska této zásady je možné též vymezit jednu zcela zásadní chybu, ke které při ohledání místa činu dochází. Jak bylo uvedeno v teoretické části práce v rámci vymezení pojmu „policista odpovědný za ohledání“, jedná se zpravidla o vedoucího výjezdové skupiny. Věcně příslušné základní útvary Policie České republiky často zpracovávají problematiku trestných činů, které spadají do jejich věcné příslušnosti, u kterých se i přes tuto skutečnost ohledání místa činu účastní výjezdové skupiny společně s vedoucím výjezdové skupiny, kdy tyto trestné činy poté zůstávají v prověřování základních útvarů. V těchto případech není neobvyklé, že vedoucí výjezdových skupin fakticky ohledání místa činu neřídí a nepřebírají za něj patřičnou odpovědnost, alespoň v rámci určité míry profesního poradenství, kdy veškeré úkony spojené s činností na místě činu a zpracováním kriminalistické dokumentace ponechávají na věcně příslušných základních útvarech Policie České republiky.

4.3 Chybovost v kriminalistické dokumentaci

V rámci kriminalistické dokumentace dochází k chybám a nedostatkům v přímé návaznosti na chyby a nedostatky popsané v rámci aktivnosti a úplnosti ohledání. Platí zde přímá úměra mezi vlastním ohledáním místa činu a jeho následným zachycením pomocí kriminalistické dokumentace, zejména v jeho obsahové části.

Kriminalistická dokumentace je nicméně nad rámec této skutečnosti charakteristická tím, že má formální náležitosti, které byly popisovány v teoretické části práce.

V případě protokolu o ohledání místa činu je možné se domnívat, že jeho formální náležitosti bývají naplněny, jelikož informační systém Evidence Trestního Řízení využívaný policejními orgány pracuje s automaticky vytvářenými dokumenty s propisovacími oblastmi a oblastmi s automatickým vyplňováním. I přes tuto skutečnost ale často dochází k nedostatkům při jmenování osob, které se na místech činu v době jeho ohledání nacházely či se jej podílely. Častým obsahovým nedostatkem je též špatná volba jazykových formulací, nízká míra všeobecné jazykové odbornosti, pravopisné chyby a užívání slangových výrazů. V protokolu o ohledání místa činu též není možné obsahově zaznamenat to, co nemohlo být bezprostředně vnímáno smysly na místě události.⁵⁴ Praktickým příkladem jsou například formulace „ve zdi se nachází díra po trezoru, či na parkovišti se nachází parkovací místo, na kterém se nacházelo odcizené vozidlo“.

V případě kriminalistické fotografie je možné v obecné praxi pozorovat větší škálu chyb a nedostatků. Nejzásadnějším nedostatkem je časté nedodržování dělení fotografie do skupin dle rozsahu záběru a s tím spojené nedodržení podmínek spojených s druhem fotografie. Další častou chybou je situace, kdy jsou na fotografiích z místa činu zachyceny osoby provádějící ohledání, jejich pomůcky, či služební vozidla.⁵⁵

V případě kriminalistické topografie je často možné pozorovat chyby při vypracování náčrtků, u kterých chybí rozměrové údaje a vzdálenosti. V mnoha případech jsou náčrtky vypracovány bez využití ustálených metod měření a s obsahovými náležitostmi dosahujícími požadavků na orientační a situační náčrtky i v případech, kdy se jedná o ohledání vnitřních prostor, kupříkladu sklepů nebo bytů, kde by mělo být využito polodetailních a detailních náčrtků s příslušnými náležitostmi.

V případě kriminalistické dokumentace je možné pozorovat více chyb v základních prostředcích kriminalistické dokumentace. V případě využití více specializovaných forem dokumentace jako je videozáznam, fotodokumentace vypracované kriminalistickým technikem, schémat, nebo fotogrammetrie lze pozorovat jasný ústup takovýchto zásadních nedostatků.

⁵⁴ HLAVÁČEK, J., PROTIVINSKÝ, M., a kol. *Praktická kriminalistika*. Praha: Kriminalistický ústav Praha Policie České republiky, 2006, s. 17.

⁵⁵ HLAVÁČEK, J., PROTIVINSKÝ, M., a kol. *Praktická kriminalistika*. Praha: Kriminalistický ústav Praha Policie České republiky, 2006, s. 21.

4.4 Obecné důvody vzniku chyb v rámci ohledání místa činu

Kromě negativních okolností a subjektivních chyb a nedostatků v práci policejních orgánů při ohledání místa činu a jeho dokumentaci, je při zvažování obecných okolností, za kterých k nim dochází, vzít ve značné míře v potaz také širší aspekty jejich vzniku. Mezi tyto aspekty je možné započítat zejména:

- současný stav personálního zabezpečení policejních orgánů
- vysokou míru administrativního zatížení
- úroveň a forma spolupráce široké veřejnosti s policejními orgány.

Z hlediska personálního zabezpečení lze za základní jevy, působící negativně na kvalitu ohledání, považovat:

- nízké personální stavy policejních orgánů
- policejní vzdělávání.

V současné době se policejní orgány, zejména základní útvary Policie České republiky a útvary Služby kriminální policie a vyšetřování, potýkají s vysokou mírou podstavů, jejichž faktickým dopadem je nižší počet pracovníků, kteří se podílejí na prověřování a vyšetřování kriminalisticky relevantních událostí. V případě Policie České republiky, kterou je možné považovat z hlediska lidských zdrojů za nejpočetnější policejní orgán, byl tento jev z důvodu nutnosti stanovení plánu potřebného rozvoje zachycen též oficiálním materiálem, a to koncepcí rozvoje Policie České republiky do roku 2020.

U Policie české republiky jako jednoho z bezpečnostních sborů se v minulém období negativně projevila absence dlouhodobého rámce řízení lidských zdrojů policie, kdy účinnost novely zákona o služebním poměru v lednu roku 2007 vyvolala masivní vlnu odchodů, na kterou policie pozdě reagovala plošnou náborovou kampaní s omezenými možnostmi výběru personálu v letech 2008 až 2009. Náborová kampaň se však nesešla v plánovaném účinkem a počet policistů v následujících letech nadále klesal. Náborovou kampaň proto vystřídal v letech 2010 až 2012 sled opatření reagujících na globální ekonomickou krizi, který vyústil v celkovou redukci počtu

policistů ve formě zrušení a částečného zcivilnění neobsazených systematizovaných služebních míst.⁵⁶

V následujících letech se počet policistů ustálil na hodnotách umístěných hluboce pod systematizací platnou do roku 2012, kdy se počty policistů pohybují mezi lety 2016 a 2019 v hodnotách od 40.000 do 40.500 policistů.⁵⁷

Graf č. 1 – Vývoj evidovaných a systemizovaných stavů policistů v letech 2005 - 2016

Postupné klesání personálních stavů policistů a nedostatečně řízená personální politika má negativní dopad též na policejní vzdělávání. Činnost policejních orgánů má dlouhodobou povahu, a je pro ni charakteristická vysoká časová náročnost odborné přípravy a dlouhá doba návratnosti investice do personálního rozvoje jednotlivce. Výrazná část obdobné přípravy u jednotlivých pracovníků policejních orgánů je tak realizována ve formě přirozené inter-generační výměny zkušeností. Vysoká míra odchodů zkušených pracovníků ze služebních poměrů, spojená s restrikcemi stavů policejních orgánů a plošnými náborovými kampaněmi, má za následek absenci některých služebních generací na straně jedné, a přebytek pracovníků stejné služební generace na straně druhé.⁵⁸

⁵⁶ POLICIE ČESKÉ REPULIKY. Policejní prezidium České republiky. *Koncepce rozvoje Policie České republiky do roku 2020 (aktualizace 2017)* [online]. Praha: Policejní prezidium České republiky, 2017 [cit. 2020-03-01]. Dostupné z WWW: <<https://www.ceska-justice.cz/wp-content/uploads/2017/04/Koncepce-rozvoje-Policie.pdf>>, s 28-29.

⁵⁷ VOKUŠ, J. *Stavy příslušníků Policie České republiky* [online]. Praha: Policie České republiky – Policejní prezidium České republiky, 19.11.2019 [cit. 2020-02-20]. Dostupné z WWW: <<https://www.policie.cz/clanek/stavy-prislusniku-policie-ceske-republiky.aspx>>.

⁵⁸ POLICIE ČESKÉ REPULIKY. Policejní prezidium České republiky. *Koncepce rozvoje Policie České republiky do roku 2020 (aktualizace 2017)* [online]. Praha: Policejní prezidium České republiky, 2017 [cit. 2020-03-01]. Dostupné z WWW: <<https://www.ceska-justice.cz/wp-content/uploads/2017/04/Koncepce-rozvoje-Policie.pdf>>, s. 29.

Přirozené předávání profesních zkušeností mezi zkušenými a nezkušenými pracovníky tak selhává.

Celkový systém policejního vzdělávání se v minulých letech potýkal s existenčními problémy a prošel zásadními změnami. V případě Policie České republiky zrušením třetiny systematizovaných míst policejních škol ve správě Ministerstva vnitra v roce 2013, vyústila poptávka po vzdělávací kapacitě v převedení některých policejních škol do působnosti policie k 1.1.2016.⁵⁹

Hmatatelným důsledkem těchto problémů je situace, kdy postupně nové služební generace pracovníků, podstupovaly různě dlouhé prvotní kvalifikační kurzy, obsahující různou strukturu předávaných informací.

Majoritní část dlouhodobého policejního vzdělávání je omezena na seznamování se s interními akty a právními normami převážně v rámci samostudia či pomocí uměle urychlených kurzů. Častým hmatatelným nedostatkem jsou situace, kdy jsou na specializovaných pozicích s požadavkem na absolvování specializovaných kurzů zařazeni pracovníci, kterým je absolvování takovýchto kurzů z různých, převážně kapacitních důvodů umožněno s výrazným časovým odstupem po nastoupení na takovouto pozici. V případě Policie České republiky se jedná zejména o kvalifikační kurzy potřebné pro zařazení do určitých tarifních tříd, kurzy spojené s prováděním ohledáním místa činu, kurzy kriminalistických techniků, operativních pracovníků služby kriminální policie a vyšetřování a kurzy pro vyšetřovatele.

Z hlediska personálního zabezpečení policejních orgánů je tak do budoucna nutné udržet zejména koncept založený na přirozené obměně služebních generací a vyvarovat se dalších negativních zásahů do dlouhodobého řízení lidských zdrojů. Tímto způsobem může být docíleno celkového pozitivního účinku nejen na početní stavy v rámci policejních orgánů, ale i na policejní vzdělávání ve své nejefektivnější formě, kterou je bezesporu přirozená inter-generační výměna zkušeností doplněná o konkrétní opatření cílená na ustálení formy a obsahu kvalifikačních kurzů.

Míra administrativního zatížení v rámci činností vykonávaných policejními orgány bezesporu stoupá a analogicky k tomuto vzestupu stoupá i riziko vzniku chyb a nedostatků. Administrativní zatížení jednotlivých pracovníků má přímou návaznost na několik oblastí.

⁵⁹ POLICIE ČESKÉ REPUBLIKY. Policejní prezidium České republiky. *Koncepce rozvoje Policie České republiky do roku 2020 (aktualizace 2017)* [online]. Praha: Policejní prezidium České republiky, 2017 [cit. 2020-03-01]. Dostupné z WWW: <<https://www.ceska-justice.cz/wp-content/uploads/2017/04/Koncepce-rozvoje-Policie.pdf>>, s. 31.

Personální oblast ovlivňující administrativní zatížení policejních orgánů je přímo vztažena redukcí počtu pracovníků, mezi které je vlastní administrativa rozdělena. Mezi další důležité oblasti mající vliv na intenzifikaci administrativního zatížení, je nutné započítat oblast legislativní a oblast technickou.

Legislativní oblast administrativního zatížení je formována navýšením nároků ve formě nových administrativních úkonů navazujících na platnou legislativu, a též zpřísněním nároků z hlediska prováděcích předpisů a spisového řádu. Z hlediska trestního řízení, pod které problematika ohledání místa činu převážně spadá, lze učinit jednoznačný závěr o obecně nízké míře smysluplnosti takovýchto nároků. Praktickým příkladem z této oblasti je využití několika individuálních identifikátorů jednotlivých materiálů a dokumentů.

Technická oblast administrativního zatížení je vymezena navyšujícím se počtem informačních systémů a jejich funkcionalit, se kterými je nutné dané činnosti koordinovat. Administrativní zátěž tak má v časovém hledisku jednoznačný negativní vliv na kvalitu práce policejních orgánů.

Míru administrativní zátěže lze dostupnými prostředky redukovat zejména v personální oblasti udržením početních stavů policejních orgánů a dále v oblasti technické, zabráněním duplikace jednotlivých informačních systémů a jejich funkcionalit či jejich vzájemným provázáním.

Spolupráce široké veřejnosti v případě Policie České republiky obecně zaznamenala pozitivního vývoje. V současné době je meziroční ukazatel míry důvěry široké veřejnosti v bezpečnostní složky, zejména v Policii České republiky, na historickém maximu a dosahuje 72 procent.⁶⁰ I přes tuto obecně vzestupnou tendenci důvěry dochází k situacím, kdy široká veřejnost oproti očekávání reaguje na důslednou práci zejména v případě Policie České republiky negativně, čímž klesá i hodnota veřejností poskytovaných informací a okolností, za kterých je ohledání místa činu prováděno. Tento jev má bezesporu negativní dopad na přínos ohledání.

Jedná zejména o případy kriminálních deliktů s nízkou společenskou nebezpečností, zvláště majetkového charakteru, u kterých není v subjektivním zájmu široké veřejnosti objasnění takovýchto skutků spojených s vyvozením trestní represe vůči pachateli. Řádným plněním úkolů věcně příslušných útvarů Policie České republiky v praxi mnohdy dochází k sekundární viktimizaci poškozených v oblasti

⁶⁰ STEM. *TRENDY 6/2019: výzkumná série* [online]. Praha: STEM Ústav empirických výzkumů, z.ú., 5.8.2019 [cit. 2020-03-01]. Dostupné z WWW: <<http://www.stem.cz/armade-i-policii-duveruji-tri-ctvrtiny-obcanu-cr/>>.

jejich subjektivních zájmů. Pro širokou veřejnost znamená v některých případech objasnění takového druhu kriminálního deliktu a vyvození trestní represe vůči jeho pachateli faktické odepření praktické a snadné možnosti náhrady objektivní újmy subsidiárními způsoby, mezi které se řadí například náhrada majetkové škody v rámci pojištění majetku.

Dalším obdobným případem je neochota veřejnosti při spolupráci u vyšetřování kriminálních deliktů, kdy nedošlo k poškození vlastních zájmů konkrétních osob a jejich majetku. V těchto případech se věcně příslušné útvary Policie České republiky se zvyšující tendencí setkávají s negativní reakcí široké veřejnosti vůči časově náročným úkonům, mezi které se ohledání řadí, zejména v důsledku vlastní nezájmu veřejnosti na výsledcích ohledání.

Do kategorie obecných důvodů vzniku chyb a nedostatků v rámci úrovně a formy spolupráce věcně příslušných útvarů Policie České republiky s širokou veřejností, je nutné též započítat i případy zcela opačného charakteru.

Veřejnost na základě vlastního uvážení v některých případech vyvíjí vlastní nežádoucí snahu či činnost, která má celkově negativní vliv na výsledky ohledání. Zpravidla se jedná o případy dvojího typu, činěné veřejností převážně zcela mylně v dobrém úmyslu za absence povědomí o práci policejních orgánů na místě činu.

Prvním případem jsou situace, kdy dotčené osoby v rámci svého oznámení místo činu a případné důkazní prostředky pro policejní orgány „připraví“ a způsobí tak nežádoucí změnu místa činu před jeho ohledáním či zánik případného důkazního prostředku, který by mohl být ohledáním zajištěn.

Druhým případem jsou situace, kdy dotčené osoby, převážně vyššího věku, před učiněním oznámení místo činu uklidí, čímž je docíleno stejného negativního dopadu na ohledání.

Častým jevem je též vznik negativních okolností spojených s časovým odstupem mezi dobou zjištění skutku a dobou jeho faktického oznámení policejním orgánům. V mnoha případech je široká veřejnost proti svému vlastnímu uvážení nucena k procesování běžných škodných událostí, majetkové trestné činnosti nízké společenské škodlivosti a dalších událostí obdobného charakteru, cestou policejních orgánů až s časovým odstupem. K donucení v těchto případech dochází ze strany pojišťoven, zaměstnavatelů a dalších institucí, zpravidla po prvotním pokusu o uplatnění subsidiárního způsobu nahrazení objektivní újmy a s časovou prodlevou, která již může mít na možnosti dalšího šetření policejního orgánu fatální důsledky. Policejní orgány

se tak některými z těchto událostí zabývají až v době, kdy byly následky takovýchto trestných činů zcela napraveny, či informační hodnota získatelných informací výrazně poklesla. Účely ohledání jsou v tak v některých případech již předem zmařeny a policejní orgány v takovýchto případech vedou trestní řízení a dokumentují jednání pachatele a s ním spojené následky pouze formálně, jelikož je převážně již není možné ohledáním nijak zaznamenat.

Policejní orgány však převážně i v oblasti spolupráce s širokou veřejností disponují prostředky, s jejichž využitím lze výsledky ohledání a jeho celkový přínos zintenzivnit. Zpravidla se jedná o formu jednání s širokou veřejností a iniciativní přístup k ohledání, kombinovaný s využitím dalších legislativních oprávnění, jako jsou například poučení, podání vysvětlení, výzva a jiná oprávnění, či ve zcela nejobecnější míře též vlastní způsob komunikace a případné poskytnutí poradenství.

Závěr

Cílem teoretické části práce bylo vysvětlení základního pojmosloví oblasti ohledání místa činu a jeho dokumentace, vymezení základních východisek ve formě postupů a zásad dodržovaných při ohledání místa činu a popsání způsobů dokumentace místa činu a kriminalistických stop.

Daného cíle bylo dosaženo analýzou a syntézou zdrojů zabývajících se zkoumanou oblastí, poskytujících informační základ jednotlivých autorů z hlediska kriminalisticko-technické a taktické činnosti, a též legislativy vztahované ke zkoumané oblasti včetně platných prováděcích předpisů.

Poznatky získané uvedenými metodami jsou prací přehledně klasifikovány do několika kapitol. Obsahem těchto kapitol je komplexní teoretický základ popisující zkoumanou oblast.

V empirické části práce byly s využitím poznatků citovaných autorů indukovány stavy, které je možné označit za zvláštnosti, které se při ohledání místa činu vyskytují, a dále chyby činěné v souvislosti s prováděním vlastního ohledání místa činu a tvorbou kriminalistické dokumentace. Tato oblast byla za využití závazného materiálu ve formě Koncepce rozvoje Policie České republiky platné do letošního roku a veřejně dostupných statistik rozšířena o obecné příčiny a okolnosti, za kterých dochází ke vzniku chyb a nedostatků v oblasti zkoumání. Indukované stavy byly komparovány s dílčími a zevšeobecňujícími závěry práce a vlastními praktickými postřehy v dané oblasti, čímž bylo docíleno celkového prostoupení praktického přínosu obou částí práce. Praktická část práce tak indukuje vlastní závěry, které je možné aplikovat při řešení konkrétních problémů z praxe v pozitivním i negativním vymezení.

Přílohou empirické části práce byl vytvořen vzorový příklad protokolu o ohledání místa činu dle aplikace ustanovení § 113 trestního řádu, se všemi jeho náležitostmi. Volba vzoru byla determinována skutečností, že protokol o ohledání je nejzákladnějším dokumentačním prostředkem zkoumané oblasti. Cílem modelu je praktické uplatnění poznatků získaných analýzou a syntézou dané oblasti.

Stanovené cíle práce tak byly využitím uvedených metod naplněny.

Seznam použité literatury

Knihy a monografie

HLAVÁČEK, J., PROTIVINSKÝ, M. a kol. *Praktická kriminalistika*. Praha: Kriminalistický ústav Praha Policie České republiky, 2006. 240 s.

CHMELÍK, J. a kol. *Rukověť kriminalistiky*. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2005. 532 s. ISBN 80-86898-36-9.

CHMELÍK, J. *Místo činu a znalecké dokazování*. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2005. 303 s. ISBN 80-86898-42-3.

MUSIL, J. a kol. *Kriminalistika*. Vybrané problémy teorie a metodologie. Praha: Policejní akademie České republiky, 2001. 309 s. ISBN 80-7251-080-0.

MUSIL, J., KONRÁD, Z., SUCHÁNEK, J. *Kriminalistika*. 2. vyd. Praha: C. H. Beck, 2004. 583 s. ISBN 80-7179-878-9.

NĚMEC, M. a kol. *Kriminalistická dokumentace*. 1. vyd. Praha: Policejní akademie České republiky v Praze, 2009. 139 s. ISBN 978-80-7251-307-9.

NĚMEC, M. *Kriminalistická taktika pro policisty*. Praha: Eurounion, 2004. 328 s. ISBN 80-7371-036-1.

PORADA, V. a kol. *Kriminalistika*. 1. vyd. Brno: Vydavatelství a nakladatelství CERM s.r.o., 2001. 746 s. ISBN 80-7204-194-0.

PROTIVINSKÝ, M., KLVAŇA, K. *Základy kriminalistiky*. 2. vyd. Praha: Armex, 2007. 159 s. ISBN 978-80-86795-50-8.

RYBÁŘ, M. *Základy kriminalistiky*. Dobrá Voda: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2001. 232 s. ISBN 80-86473-03-1.

STRAUS, J. a kol. *Kriminalistická taktika*. 2. vyd. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2008. 391 s. ISBN 978-80-7380-095-6.

STRAUS, J. a kol. *Kriminalistická technika*. 3. vyd. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2012. 446 s. ISBN 978-80-7380-409-1.

Elektronické dokumenty

ČÍRTKOVÁ, L., PORADA, V. Paměťové stopy v kriminalistické teorii a forenzně psychologických aplikacích. In *Soudní inženýrství* [online]. Brno: Akademické nakladatelství CERM ve spolupráci s Ústavem soudního inženýrství Vysokého učení technického v Brně, 2005 [cit. 2020-02-03]. 161 - 168 s.
Dostupné z WWW: <<http://www.sinz.cz/archiv/docs/si-2005-03-161-168.pdf>>.

DANZER, J. *Elektrická trakce 7. Adheze* [online]. Žilina: Žilinská univerzita v Žiline, 2008 [cit. 2020-01-20]. 80s.
Dostupné z WWW: <<https://docplayer.cz/9989247-Elektricka-trakce-7-adheze.html>>.

JELÍNKOVÁ, I., TOMKOVÁ, J. *Kyanoakrylátový – dýmový přístroj* [online]. Plzeň: Policie České republiky – KŘP Plzeňského kraje, 6.1.2015 [cit. 2020-01-05].
Dostupné z WWW: <<https://www.policie.cz/clanek/kyanoakrylatovy-dymovy-pristroj.aspx>>.

LT SEZAM ® FORENSIC EQUIPMENT. Fluorescein – souprava pro zviditelnění krevních stop. *Krimi-ltsezam.cz* [online]. © 2020 [cit. 2020-01-13].
Dostupné z WWW: <www.krimi-ltsezam.cz/cs/fluorescein-souprava-pro-zviditelneni-krevnich-stop/>.

POLICIE ČESKÉ REPUBLIKY. Policejní prezidium České republiky. *Koncepce rozvoje Policie České republiky do roku 2020 (aktualizace 2017)* [online]. Praha: Policejní prezidium České republiky, 2017 [cit. 2020-03-01]. 146 s. Dostupné z WWW: <<https://www.ceska-justice.cz/wp-content/uploads/2017/04/Koncepce-rozvoje-Policie.pdf>>.

PORADA, V., SUCHÁNEK, J., STRAUS, J. Vyhledávání a zajišťování kriminalistických stop na místě činu In *Soudní inženýrství* [online]. Brno: Akademické nakladatelství CERM ve spolupráci s Ústavem soudního inženýrství Vysokého učení technického v Brně, 2004 [cit. 2020-01-10]. 312 – 328 s.

Dostupné z WWW: <<http://www.sinz.cz/archiv/docs/si-2004-06-312-328.pdf>>.

STEM. *TRENDY 6/2019: výzkumná série* [online]. Praha: STEM Ústav empirických výzkumů, z.ú., 5.8.2019 [cit. 2020-03-01]. Dostupné z WWW: <<http://www.stem.cz/armade-i-policii-duveruji-tri-ctvrtiny-obcanu-cr/>>.

VICHLENDÁ, M. *Kriminalistika – studijní opora* [online]. Karviná: Střední odborná škola ochrany osob a majetku s.r.o., 2011 [cit. 2020-01-10]. 418 s.

Dostupné z WWW: <<http://www.sosoom-zlin.cz/media/skripta/kriminalistika.pdf>>.

VOKUŠ, J. *Stavy příslušníků Policie České republiky* [online]. Praha: Policie České republiky – Policejní prezidium České republiky, 19.11.2019 [cit. 2020-02-20].

Dostupné z WWW: <<https://www.policie.cz/clanek/stavy-prislusniku-policie-ceske-republiky.aspx>>.

Právní předpisy

ČESKO. Zákon č. 141 ze dne 29. listopadu 1961 o trestním řízení soudním (trestní řád) v aktuálním znění. In *Sbírka zákonů České republiky*. 1961, částka 66, s. 215-576. Dostupné také z WWW: <<https://www.zakonyprolidi.cz/cs/1961-141>>.

ČESKO. Zákon č. 273 ze dne 17. července 2008 o Policii České republiky v aktuálním znění. In *Sbírka zákonů České republiky*. 2008, částka 91, s. 4086-4116. Dostupné také z WWW: <<https://www.zakonyprolidi.cz/cs/2008-273>>. ISSN 1211-1244.

VESECKÁ, R., JUDr. Nejvyšší státní zástupkyně ČR. *POKYN OBECNÉ POVAHY nejvyšší státní zástupkyně České republiky č.1 z roku 2008 o trestním řízení*. In *Sbírka zákonů 1/2008 (ZA)*. 29.1.2008, částka 1/2008 [cit. 2020-02-05]. Dostupné také z WWW:<<http://www.epravo.cz/vyhledavani-aspi/?Id=65738&Section=1&IdPara=1&ParaC=2>>.

Seznam grafů

Graf č. 1 – Vývoj evidovaných a systemizovaných stavů policistů v letech 2005 - 2016

Zdroj: POLICIE ČESKÉ REPULIKY. Policejní prezidium České republiky. *Koncepce rozvoje Policie České republiky do roku 2020 (aktualizace 2017)*. Praha: Policejní prezidium České republiky, 2017. s. 28.

Seznam příloh

Příloha č. 1 – Vzorový protokol o ohledání místa činu

Příloha č. 1

Citlivé údaje obsažené v příloze, za které je možno považovat identifikátory dokumentu, motorového vozidla a veškeré osobní údaje dotčených osob, jsou v souladu s metodikou pro tvorbu bakalářské práce smyšlené a anonymizované.

JID: PCR00ETRfo11111111

POLICIE ČESKÉ REPUBLIKY
Obvodní ředitelství policie Praha II
Místní oddělení Košíře
Běhounkova 2301/19, 158 00 Praha 5

Č. j. KRPA-123456-7/TČ-2020-001212

Praha 19. února 2020
Počet stran: 3

Protokol o ohledání místa činu

(§ 113 trestního řádu)

I.

Ohledání provedli:

nrap. Michal Reiner, vrchní inspektor

Ohledání přítomni:

poškozený Jan Novák, nar. 1.1.1900, trv. bytem Běhounkova č.p. 2301/19, 158 00 PRAHA 5-STODŮLKY

Důvod ohledání:

NP POKUS KRÁDEŽE VLOUPÁNÍM DO OA RZ 1A23456, POŠK. NOVÁK

Začátek ohledání:

19.02.2020 v 10:00 hod.

Místo ohledání:

PRAHA 5, ul. BĚHOUNKOVA č.p. 2301/19 - samostatné parkoviště před domem

Podmínky ohledání:

denní světlo, 7°C, sucho, exteriér, neztížené

Způsob ohledání:

koncentrický

II.

Předmětem ohledání je motorové vozidlo tovární značky ŠKODA FABIA, RZ 1A23456, r.v. 2019, barva ŠEDÁ-METAL, vin TMBMS26Y774084535, objem motoru 1896, celková hmotnost 1660, karoserie 5 DVEŘOVÝ a jeho blízké okolí.

Vozidlo stojí zaparkované na samostatném parkovišti na protější straně ulice naproti domu v ul. BĚHOUNKOVA č.p. 2301/19 na Praze 5. Parkoviště je tvořeno jedinou linií o osmi parkovacích místech situovaných bokem k uvedenému domu. K parkovišti náleží jediná příjezdová cesta, která jej spojuje s vozovkou před domem. Při pohledu od uvedeného domu se v přední části parkoviště nachází příjezdová cesta, v levé části parkoviště se nachází stěna patrových garáží, v zadní části se nachází hliněný val porostlý keřovitou zelení a v pravé části se nachází otevřený travnatý prostor. Při pohledu od uvedeného domu se linie parkovacích míst nachází na pravé straně parkoviště. Parkoviště je od vozovky ulice Běhounkova, oddělující uvedený dům

od uvedeného parkoviště oddělena chodníkem pro pěší. Na tomto chodníku se mezi parkovištěm a vozovkou ulice Běhounkova nachází v řadě stojící kovový kontejner na sklo, plastový kontejner na směsný odpad a dva plastové kontejnery na papír a plast.

Přístupová cesta k vozidlu je vzhledem k otevřenosti místa činu tvořena otevřeným prostorem, vymezeným mezi příjezdovou cestou od ulice Běhounkova a ve směru od otevřeného travnatého prostoru.

Vozidlo stojí zaparkováno svou přední částí ve směru do středu parkoviště a svou zadní částí ve směru k otevřenému travnatému prostoru, tedy levým bokem k uvedenému domu. Vozidlo stojí zaparkované na třetím parkovacím místě ve směru od domu. Zbylých sedm parkovacích míst je prázdných. Přední část vozidla se nachází ve vzdálenosti pěti metrů od stěny patrových garáží.

Vnější ohledání vozidla:

Na vozidle se nacházejí plechové disky kol s poklicemi. Na předním a zadním nárazníku vozidla se na místech tomu určených nacházejí plastové rámečky, ve kterých jsou umístěny přidělené registrační značky vozidla. Vozidlo má sklopená zpětná zrcátka. Lak vozidla není poškozen. Přední i zadní dveře vozidla jsou opatřeny klikami, které jsou v případě předních dveří opatřeny zámkem s kovovými krycími štítky. Kliky vozidla ani jeho zámkem nenesou známky poškození.

Vozidlo je uzavřené a uzamčené. Přední kapota vozidla je uzavřena. Víko zavazadlového prostoru je uzavřeno.

Skleněná výplň okna pravých předních dveří spolujezdce je rozbita. Střepy z této skleněné výplně se nacházejí vně vozidla na zemi pode dveřmi spolujezdce a uvnitř vozidla na sedadle spolujezdce. Ostatní skleněné výplně vozidla nejsou poškozeny.

Vnitřní ohledání vozidla:

Motorová část vozidla nejeví známky poškození. V zavazadlovém prostoru vozidla se nachází volně odložený modrý skládací deštník, autolékárnička v obalu a plastový třílitrový kanystr označený jako směs do ostřikovače, ve kterém je polovina obsahu světle modré tekutiny.

Na sedadle spolujezdce a na podlaze vozidla pod ním se nacházejí skleněné střepy různých kubických tvarů a velikostí. Na podlaze vozidla před sedadlem spolujezdce se nachází plastové balení vlhčených ubrousků. Z povrchu obalu ubrousků je sejmuta **STOPA č. 1**. Čalounění sedadla spolujezdce, stejně jako zbytku vozidla je látkové a není poškozeno. V přihrádkách dveří vozidla se nenacházejí žádné předměty. Za stínítkem řidiče se nachází osvědčení o registraci vozidla a doklad o povinném pojištění vozidla, oboje vedené k ohledávanému vozidlu. Vozidlo je uklizené, bez nečistot. Přístrojová deska vozidla není poškozena. Na pravé straně volantu se nachází spínací skříňka vozidla, která není poškozena. Uprostřed přístrojové desky vozidla se nachází autorádio s odnímatelným ovládacím panelem. Panel autorádia je nachází na autorádiu a je v něm zapojen audiokabel typu JACK o délce 1 metru, který je v nezapojené části smotaný v přihrádce nacházející se před řadicí pákou vozidla. Řadicí páka vozidla je zařazena na rychlostní stupni R a je opatřena vestavěným uzamykacím systémem, který je uzamčen a jeho zámek není poškozen. Ruční brzda vozidla není zatažena. V pravé části přístrojové desky vozidla se nachází přihrádka

spolujezdce, která je otevřena. Uvnitř této přihrádky se nachází reflexní vesta a uzavřené plastové desky, ve kterých je umístěna technická příručka vozidla a tři kusy euroformuláře k dopravní nehodě. Z povrchu vnitřní části madla této přihrádky je sejmuta **STOPA č. 2**.

III.

Na místě činu provedl ohledání ZDS MOP Košíře nprap. Michal Reiner. Nebyly využity speciální či vyhledávací prostředky. Účast stálé výjezdové skupiny nebyla požadována. Přítomnost kamerového systému nebyla zjištěna.

Během ohledáním se podařilo vyhledat a zajistit celkem 2 kriminalistické stopy:

STOPA č. 1 – Daktyloskopická (otisk papilárních linií, forma zajištění: nosič – černá daktyloskopická folie, místo zajištění: vnitřní prostory vozidla ŠKODA FABIA, RZ 1A23456)

STOPA č. 2 – Biologická (BIO/DNA stěr, forma zajištění: nosič – vatový tampon, místo zajištění: vnitřní prostory vozidla ŠKODA FABIA, RZ 1A23456)

S ohledem na vyhledání a zajištění uvedených kriminalistických stop, budou se souhlasem osoby poškozeného Jana Nováka, nar. 1.1.1900, který byl ohledání přítomen, zajištěny kontrolní otisky domácí osoby a srovnávací biologický vzorek dle ust. §114 trestního řádu, za účelem vyhodnocení zajištěných stop.

Přílohou tohoto protokolu o ohledání bude vypracován náčrtek vnitřních prostor vozidla. Byla vyhotovena fotodokumentace místa činu v celkovém počtu 36 ks fotografií, které budou přiloženy ke spisovému materiálu v digitální podobě v podobě 5ti fotoindexů, společně s elektronickým formulářem fotografické dokumentace obsahujícím popis fotografií.

K sepsání protokolu došlo na policejním útvaru s časovým odstupem, a poškozený jeho sepsání nevyčkal a nemohl jej stvrdit podpisem. Byl proto seznámen o svém právu do něj nahlédnout.

Ohledání místa činu bylo ukončeno dne **19.02.2020** v **10:35** hodin.

Ohledání přítomni:
Jan NOVÁK

Ohledání provedli:
nprap. Michal Reiner
vrchní inspektor